

שערי צדק

אל	ימין	ידוד	אמצע	אלהים	שמאל
גדול	נורא	נורא	נורא	אדיר	
רחום	נושא עון	נושא עון	נושא עון	שופט	
חנון	עובר על פשע	עובר על פשע	עובר על פשע	דיין	
חסין	אמת	אמת	אמת	חזק	
ארך אפים	מרום	מרום	מרום	כביר כח	
רב חסד	רם	רם	רם	איש מלחמה	
קדוש	נוצר חסד	נוצר חסד	נוצר חסד	גבור	
חסיד	שוכן עד	שוכן עד	שוכן עד	פוקד עון	
סורח	קדוש	קדוש	קדוש	משלם גמול	

השם העונד ללד ימין הנקרא א"ל הוא נדת חסד והיא נדת אברהם אבינו ע"ה וזהו שאמר הכתוב ויקרא שם צדק ידוד אל עולם וזהו סוד שאנו לומדים ידוד אל הגדול ונדת חסד כולם צדיקים שהיא נדת כח וזהו סוד הנקרא צדיקים עליונותו עליונותו ודאי ואת עליית על כולם וזהו סוד אל עליון וצדק אל עליון אשר ענין לידך צדק ולדיך אני לעוררך על עיקר גדול ולומר לך שאין לך בכל הנדוה של שנות הקודש נדה יחידה שאינה נחשבת עם חזרתה כילד אין לך ונאלדים ולמטה נדת רחמים שאין זה קלת נדת דין ואין לך נדת הדין שאין זה רחמים ואם תאמר א"כ למה אתה קורא אותה נדת הדין :

דע כי הנדה שעיקרה ורובה רחמים אע"פ שיש זה קלת דין אותה נקרא נדת רחמים וכל נדה שעיקרה ורובה דין אע"פ שיש זה קלת רחמים אלו קוראים אותה נדת הדין וחדע לך שכן הוא שאם לא תאמר כן נאלץ קולך צניעות ונפריד ציחוד שאם תאמר שמת רחמים נפרדת מן הכל נדת הדין א"כ לא יתחברו לעולם ואם יתחברו הרי הייחוד נפרד ואם תאמר הרי נדת רחמים הפך נדת הדין והיאך יתחברו שני הפכים כאחד דע כי דבר זה סוד האלילות הוא וקשר הספירות והכני מאיר עיניך :

דע כי נדת החסד ראשיתה סולת נקיים חסד וכשהיא נחשבת סולת ונחשבת וסרי עוצי צדיקין דין ונאותו העוצי שיש צו קלת דין ונחשבת נדת הדין וגם נדת הדין צאותו נקום האחרים אינה כולם דין גמור לפי שמתעצבת צמקום האחרים עם נדת החסד וכשהולכת ומתחזקת נדת הדין לקלם האחרון דין חזק נאלץ שתי הקלות של חסד ודין חזקים צמדותם ונאלץ נקום האמלע ככול נשניהם ואינו חזק צמדותו כאחד נשני הקלות וזהו סוד האלילות הננאלות וקשר הנרכבות :

ואחר שידעת זה יש לי להודיעך עיקר גדול שעליו תוכל להשען וממנו תכנס לקורות עליונים והוא שיש לך לדעת שהש"י צדק וימים והרי היום נקבל האדם ממנו כונה יידי תועלת ואע"פ שאדם נובע צמלנו צמים אינו חיזק צאותה נגיעה אצל אם אדם נובע צמלנו של אם הרי עלמו של אדם נשרף כאושרו הימתי איש אם נחיקו ונגדיו לא תשרפנה וא"כ הרי אלו שני יסודות שהם אם וימים הם לידך גדול צמלם שאם אין אם אין דבר נחמסם ואין חיים צמלם ואם אין וימים הכל נשרף ע"י אם נדה עשה הקדוש צדק הוא לקח קלה האחד מן קלם וקלה אחד מן הים ועשה ממנו רוח והחזיק את הרוח בין הים לאם נאלץ הרוח ממנוע בין קור וחום קור מן הים וחום מן האם נאלץ הוא אומני ועל דרך זה שאר כל קשרי המרכבה כולן וכן הארץ בין הים וצין האם וכן הארץ וצין הרוח וכן הים בין הרוח וצין הארץ נאלץ ארבע יסודות הולכות סביבות ע"י אומני וצדק זה מתקיימים וכדרך היסודות למטה כן דרך היסודות למעלה האלילים מזהיר עליון אם לא היה צדיקים אומני לא היה נקשרים לעולם ונאלץ הכל עומד צפירוד ואין לך נדה פשוטה מכל וכל כי אם נוקולו של יו"ד ולמעלה והכינון שלו כגון רחום ומנון וכיוצא בזה הם נמשכין ומקורות ידועים וכפי המקור שנמשכין כך היא פעולתם והכני נמצא לך כילד הוא בעצרת הש"י :

שערי צדק

השם העוונד לר' יצחק הוא אל ודגלו חקוק אל והוא מושל על השמים וסימנו אל הכבוד הרעים י"י על מים רבים וכנויו ויחסי' על יסוד מים העליונים אל יעלה דעתך מים כאלו אלף הוי' העליוני' הם מים חיים ואזרחם אצלו ע"ה מפר בפרות מים ותיקן החסד צמדת אל ואלו הכינוין צמדת אל שהוא תשעה ואלו הן גדול זו השם מר' של חסד גדול זו השם הבא מן המים והיא המדה הידוע למקובלים הנקרא מים צמים כלומר כשאתה מהפך צמדת הזאת תוכל רחמים וכל לך צין לפנים צין לאחור לפיכך צ"ע שאתה רואה גדול הוא ראש מדת החסד שהוא סוד המים ללולים חזין מראש החצית וי' לרדן של מדת גדול הלא הפונה למעלה נקרא רחום והלא הפונה למטה נקרא חנון ואע"פ שרחום וחנון מדת מים צמים אין המים שבראש החצית שוים למים למטה מהם ונקרא מדת גדול ללולין חזין מראש החציות ונקרא מדת רחום מים הסמוכין להם והם למטה ממדת גדול ומדת חנון היא קלת מים הסמוך לרחום וצדק הזה חסדיך סדר הרכבת השמות והכינוים ותוכלה שהם נאחזין על סדר המרכבה העליונה ומאחזן תכנס לסוד שאמר צמדת שאלה מורד זה כך מורדן לו הכה בפרתו לך השער הזה כמה מעלות טובות למקום ואתה פקח עיניך לראות כמה גנוחים וכונה סתרים שהם גנוחים צמדת וידו"ד יורנו נפלאות ומתורתו להשיג סוד יסוד אמונתו :

ומתוך המפתחות תלמד להבין כי שם ירו"ד ית' הוא הנקרא :

תפארת והטעם לפי שהשם הזה הוא מתלבש כל המלכוסים הלוך לעולי פעמים מדת חסד צמדת מראש על צדיותיו ופעמים מתלבש מדת אלהים צדיותו דן את כל הצדיות וכן שאר כל השמות והיו סוד תפארת והעיקר הגדול ועשיית צדיק קודם ללכת חסד לכבוד ולתפארת כחזון יפהן פאר והסוד הגדול פארות האלו שנה' ומשלה פארות והנה שם תפארת עולה עד הכתר העליון ויורד על המלכות ומתאחד בכל הדרין לכך כתב לך ירו"ד הגדולה והגבורה והתפארת והנלה והסוד לפיכך נקרא ק"ו האמלעי וכבר בארנו ענינו למעלה בסוד וי"ו של שם המיוחד בשש שמות זה ה' נקרא משפט והסוד משפט ולדק ציעק אתה עשית ואין לך משפט שאין בו רחמים ושאור דן את עולמו צדק יקוצ' הדין את הער לפיכך לזה לכהדי גדולה שלל ירחמו צדן אלף אחר וספטו את העם משפט צדק וצל הש"י ויגזה יהו"ה צדקות ומשפט והאל הקדוש נקרא צדקה סודות עמוקים נרמזים צפוק זה לידעי סתרי תורה ודור העלך ע"ה קודם שמתא אחר אני צדק אחזה פניך ואחר שמתא אחר אל תבא במשפט את עונך :

ודע כי לולי המשפט המתאחד צדק אין קיום לצדיות צדן הצדקה לפיכך אחר צדק ומשפט ענין כסאך מסד ואמת יקדמו פניך :

ודע כי צדק ומשפט הוא סוד המלכות והתפארת ומלכות דין תפארת דין ורחמים זהו היא ספירה הנקרא תורה שכתב ומשה רבינו ע"ה קבלה שאין דרך לשום צדיק לקבלה אלף למשה שכתב להיכל לפני' לאה' חכה לשמות לפני' כענין ודבר יהו"ה אל משה פנים אל פנים ותורה שכתב פה היא מלכות לפיכך אין כותבין תורה שכתב פה שלא לקבועו מוקדם וכלל תורה שכתב משום וברן מפריד אלוף לפי שאין לתורה שכתב פה קיום אלף בשמחה תורה שכתב זהו סימור האמיתי השלם והנה המלות שכתב המורה נחמה צארון אשרי העם שכתב לו ששירי צדיקים הסימור השלם והשם המיוחד השוין צדיקים חזו הספירה הנקרא צמדת אמת וסימן אמת נורא אמת והנה ספירת הכתר נקרא הוא שמינה מושגת כלל זהו היא קו האנלגית נקראת אמת שמינין אמת הנביאים ע"י מלכות ומדת מלכות נקראת אני שהיא מושגת לבעלי רוח הקדש ודברים הללו הן כצביון של עולם ומי שיש לו עינים יראה והספירה הזאת נקראת נורא וסימן נורא תהיות עושה פלא זהו היא מדתו של יעקב וכשתצדק זה כתב ויירא ויאלתר ויה נורא המקום הזה זהו סוד הגדול הגבור והנורא אברהם יצחק יעקב גדולה גבורה ותפארת ונקרא' נורא שבו יראו כל הנוראות וכל האספקלריאות והנני רומז אודך על כי נוראות נפלאות זהו סוד קשר הספירות צמדת והספירה הזאת נקראת דעת והנני מנאח קשר הספירות העליונות חכמה וצניח וכמה והנה הדעת הוא סוד קו האמלעי נאחזת צדק

בזכר וצמלכות והכל מיוקד בו וחוץ קוד צמכות"ה וצמכות"ה וזדעת והנני מוצא כתוב וזדעת חדרים ימלאון כל הין יקר ונעים וכתוב זדעתו מהומות נצקו ושחקים ירעפו טל וכתוב אל תרבו תדברו גזים גזים ילא עתה מפניכם כי אל דעות ידו"ו ו' והידוע קוד הדע"ת שהוא קו האמלעי יצין קוד ונה שאמרו חכמינו ז"ל גדולה דעה שנתנה צין ז' שמוות אל דעות ה' הכל רמז במקום זה לפיכך הציא צמלכות שאלות י"ח אחת חוקן לחדש דעת וכתוב כי אחת הדעת מואמת ואמאמך מכהן לי ומשכח תורת אלהיך אשכח צניך גם אני ומשפט זה נקרא המלכות עץ הדעת כלומר ענין של הדעת כמו שאתה אומר צית פלונית והכל מוצא לפיכך גם צלל דעת נפש לא טוב לפי שהטוב הוא קולו של דעת התחזקו והוא אציר יעקב לפיכך הידיעה צמלע ואמרו לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הצריות וזו היא הספ"ה הנקרא:

אמת והנני מוצא צמלכות נקרא רחום ואחרי"ו חנון ואחרי"ו אפים ואחרי"ו רצ חסד ואם לא יספיקו כלם ואמת רחום צמלכות הצריחה צניחו מרחם ילא אחר כן חנון חוקן ומרחם ומשלו כותן מתנת חסד ואחר כן חסד אדם מאריך אפו אולי יחזור צמלכות והטעם לפי שכלי יצין של דין צמחוק הם עומדים צאים מאריך מרחק מקלה השמ"י השם וכלי זעמו אך קרוב לקוראיו ישנו לשכון כבוד צמלכות אם זכה אדם לכל זה ואם לאו שוקלין עונותיו מעציר ראשון ראשון ורצ חסד מעריע ומטה כלפי חסד אם ומספיק אדם לכ"ז ואם לאו יקרב הדין את הסר הוא קוד אמת ופסק הדין הוצין קודות הללו יצין כמה הם רחמי הש"י על הצריחות והיאך דן אותם צמלכות וקוף קוף לדק וחוץ קוד ואמת ידו"ד אל רחום ומנון אך אפים ורצ חסד ואמת כמה הם גנוזי גדולים סתומים צמלכות אף להם לצריות מעלצונה של תורה ועל קוד זה חקנו צדק דין האמת ודין משפטו אמת שפוטו ומקד ורחמים עשו איש את אחיו לפי שמדת אמת היא קוד קו האמלעי הוא אל מלך יענין אלהים מלך שמואל ידו"ד צמלע שהוא אמת שהוא קוף ראש וקוף ואמלע לאותיותיו וחוץ ידו"ד אלהים אמת וכתוב חסן אמת ליעקב הכל מוצא צמלכות הללו והספירה הזאת נקראת:

רחמים והנני מוצא הידועים קוד סתרי מרכבה והידוע"י קוד הרחמי הפנימים וקוד וזדעת חדרים ימלאון יצין קוד זכור אזכרנו עוד על כל המו מעי לו רחם ארחמנו כאום ידו"ד והוצין קוד רחום יצין קוד מי יתכני כירחי קדם וקוד רחם האם כמה גנוזי גנוזים צניחו מרחם ילא אלמלא עול' צמלכות לא נחסיים הטולר צמלכות האם דבר דבר על אופניו אמת מלך כח"ר עליין כתיב ומונתי את אשר אחון אם אין לי מתנות חסד ורחמי את אשר ארחם קוד היליאה צמלכות האמת ואחר שילא מרחם חסד להטיב ומקדים רחום לחנון ידו"ד ידו"ד אל רחום ומנון נמלא חנון מקיף לרחום קוד הצריחה ואחר הצריחה אשרי הנכס' למדרי חכמה וחוכים לסתרי התורה ולפיכך כתיב חנון מעין ורחמיך עלי התאפקו פקח עיניך וראה נפלאות גנוזות צמלכות:

ידע כי מדת רחמים קטורה ציעקב לפיכך הוליד שנים עשר צמל' מהמון נעים נכנס צמל' הרחמים ופתח דלתות נעולים וירא ידו"ד כי שמואל לאה ופתח את רחמה וכן שאר העקריות שכתוב צמל' פתיחת רחם לפיכך צמל' רחם חזקור והנה הזכרונות סתומים לרחמים זכור אזכרנו עוד רחם ארחמנו ואצרכם החזיק צמל' חסד ויעקב צמל' רחמים והנה הכתוב מוכיז טוב ידו"ד לכל רחמי על כל מעשיו שאלמלא רחמים אין צרים טולר צמל' והספירה הזאת נקראת:

פנים והסוד וראית את אחורי ופנ"י לא יראו אחורים הם קוד מלכות לפיכך ויקרא אל משה וידבר ידו"ד אליו והש"י לא מנע משה שאלתו אמת לו שאין צמל' לסבול שהש"י טוב ומטיב כותן שאלת חסידי לפיכך אחר ופני לא יראו ולא אחר ופני לא תראה לא יראו איך יכול לראותם מי יתן ותוכל לראות ומה שאמר ודבר ידו"ד אל משה פנים צמל' כלומר צל הפסק דבר צמל' ויכול עמו לדבר פנ"י אל פנ"י וצדק הזהיר לא יכול משה לראות הפנים והנה משל אדם רואה פני עין החמה ואינו יכול להסתכל בו וכן הוא לא תוכל לראות פני לפי שמראה עיני' חלום וכן פנ"י צמל' דבר ה' עומד ולא אחר פנ"י אל פנ"י אלא פנ"י צמל' כלומר פנים כדרך פנים וכן הנה אכני צל אליך צמל' הענין וכתוב מחול האם והכל מוצא ויש לנו עוד להוסיף לך צמל' צמל' ספירה זו כתיב שוקיו עמודי שם שוקיו נל"ח וחו"ד

שערי צדק

והו"ד עמודי ט"ס תפארת שזהו סוד ששה שונות ואחר שהזכיר טוקיו שהם כל"ח והו"ד והם עמודי טס שהם סוד יכ"ן וצו"ע עמודים שנים הזכיר נודת היסוד והעולמות ואחר אחריו מיוסדים על אדני פז המצין סוד אלו ועיקריהן יכנס לבונה ונרכזות ועל היסוד הזה נבנו צבית הנקדש עמודים שנים וגולות הכותרות אשר על ראש העמודי שנים והשכבות שהם לכפות את שתי גולות הכותרות אשר על ראש העמודי על סדרי הספירות למעלה ולמטה עוד תראה זאת כונה ספרים וכוונת ראה פתחתי לפיך שפרים צדיעות הש"י :

השם השם וכן הספירות הוא **אלדים** וכבר בארנו לך ששער החמישי ענין המעלות צדק שם הש"י כילד הוא ונתלבש בשונות וצביון כפי לורך להתנהג עם צני העול' ובאותה נודה שהוא לריך להתנהג באותה נודה נקרא באותו שעה :

ועתה לריך אתה לדעת כי נודת הגבורה נקרא אלהי' והוא הדין המוחלט שאין צו שנוי לפיכך נצרא העולם בשם אלהים לוור כי כל נעשה בראשית עשויים ע"פ האמת והחכמה השלימה בכל הצביות לווייה' צעיוני' ובתחומי' וכן אצרי כל צריה וצריה מן הצביות המסונות זו נחו כולן עשויין בתכלית השלימות והתיקון הראוי לכל צריה וצריה וכל אצרי ואצרי והוא שאמר שלמה ע"ה כי כל נעשה אלהים הוא יהיה לעול' עליו אין להוסיף ונמנו אין לגרוע והטעם לפי שהש"י עשה כולם בתכלית השלימות אין דבר צעול' יכול להיות יותר מתוקן מן התצורה שהכינו הש"י יתעלה לפיכך חזר בכל נעשה בראשית חלקים לוור שהכל נעשה ע"פ הדין לפיכך אין לריך לשנות טבע וכל הטבעי שצעול' כדי לחקרו חקל' לריך לשנותו כדי להראות מלכותו ושלטנותו על כל הנצראי' להודיע שהוא עשה הכל וצידו הכל :

ולפיכך תנאל בנצמור הלל הגדול ג' שונות יד"ר חלקים אד"י שני הודו ליי' כי טוב הודו לחלקי האלקים הודו לאדוני האדוני' אונם השם הראשון הוא עלם הממשלה ומליאות השם הקדמון ית' ונחשבותיו עמוקות כבוד שאמר לעושה נפלאות גדולות לבדו וחזר בשם השני הודו לחלקי האלקי' פירש בנצמור ואמר לעושה השמי' בתצורה לרוקע הארץ על הנוי' לעושה אורי' גדולים את השמש למעשלת ציוס ואת הירח והכוונת' לונושלת צלילה וחזר בשם שלישי שהוא אדני' ופירוש צו סוד האדנות והשלטנות והממשלות על כל הנצראי' כו"ש כל אשר חפץ י"י עשה צמנים ובארץ ואמר וצמלצנים עבד צחיל צמני ולא איתיה למני' ויורר ליה נה עבד' וכנגד שם אדני' זה חזר להשלים צמית שלישיית צמזמור למכה מלרים צבדוריה' ויולא ישראל מתורם ציד חזקה וצדורע נטויה לגור' והעביר ישראל בתוכו וניצור פרעה וחילו צים סוף ואמר תשלום המצמור לפיכך נקרא הלל הגדול לפי שהוא כולל שם הקדמון ית' צפסקו הודו לה' כי טוב וכולל שם חלקי' שצו נצרא העולם ע"פ הדין הישר שאין דבר לריך תוספת או נגדעת ועל התכונה שהכנים הש"י חסו שאמר לחלקי האלקי' וכולל שם אדני' שהוא השם המורה על השלמות והאדנות על כל הנצראות וצידו לשנותו ולעשות צו חפצו ורצונו כדי להודיע לכל שהוא הצורה אותם ולפיכך נקרא שם המצמור הלל הגדול ראש לכל מניי תהילות ותנאל צו כ"ו פעמים כל"ח כנגד שם השם ית' וכבר בארנו ששער החמישי כי צין התפארת ושם אלהי' עמודי' סנהדרי גדולה ושם הוא חיתוך הדין על פי האמת :

ודע כי כל נעשה בראשית וסודי ספירות חתומי' בשם חלקים נחמילה ועד סוף ציפור תחילה לירוק האותיות צבדירא עולם והנקודה האנלגית שכל לירוק אותיות עליה סופר צספר יצירה הוא סוד אל לפיכך הודיע אצרהם אע"ה לכל חצי עולם ויקרא שם בשם יי' אל עול' והוא תחלה לכל הכיורין הסמוכין לשם הש"י וכשתזכור אלל שם אל הוא סוד עשר מעלות לפסירות צי' מאמדות שציה' נצרא העולם תנאל' י"צ מאל' ועד י' וזהם ככללי' כל הנצראי' והסוד הן ליי' חלקיך השמי' ושמי השמי' הארץ וכל אשר צה לפיכך אומר כל הנחלי' הולכים אל הים אל הים מנש שהוא כק חלקי' אונם הים אינו מלא שהכל חלוי צשה"י שהוא היסוד והעיקר לפיכך הודיע בתורה כי שם חלקי' בהסתלק מנמו חות' י"ה שהוא מנמו הגדול נחאר אלל אינו יכול לבד ולעשות כלום והוא ניי ישום אלל הלא אכני יי' צהיות שם יי' לבדו לוקח האלילות והשפע והנשמה שהכנים בשם חלקים ישראל אלל לפיכך אומר הודו ליי' כי טוב לא שיהה צו ואמר הודו לחלקי האלקים וכפל צהם הדיבור וכן הודו לאדוני

לאדוני האדונים שאינו יחיד אלא ויגד שם השם יתגדך לפיכך זנחם לאלקים יחרם נלתי ליד"ד לצדו :

והמבין סודות הללו יבין סודות החתומים במזמור שבו נחתם ספר תהילות אומר הללויה הללו אל נקדשו הללויה צדקיע עזו הרי זה המזמור מורה לירוך צאלפא בית צספר יצירה וגילגולם והיאך מתלבש שם יד"ד ית' בשם אל פעמים אלדי"ס פעמי' אלה חליו בזה וחליו בזה בכלן יש סודות עמוקים צענין שתמלא במעשה בראשית ל"צ פע' אלהי צבור ל"צ תצינות פלאות חכמה צנחם בצדק העול' צלירוך אלדים לפיכך אין בכל האותיות אות שתלבש צה השם צאות אחת כי אם אותיות ל"צ :

רי לה לו בי בה בו

הדרים גדולי' הדרים צמקו' זה לפיכך לב הוא סובל הרוח והוא מלך צגוף והרוח סובל הנשמה צבור ויפח צלפיו בשמת רוח חיים והיוודע סוד זה יודע סוד התקשרות הרוח בששמה צבור יד"ד אלדי' ויגד יד"ד אלהי' את האדם שם מלא על עול' מלא והעניינים הללו מן הקצתי' הפנימי' ולריך אתה להתצונן הטיב סדר שפע האלילות יד"ד יתגדך על כל השמות והכינוין כי כול' נשואות צו והם כדמיון כסאות לשמו הגדול וזו היא הספירה הנקרא שמאל והנני מצאך לך יד"ד ית' העיוודת הוא סוד הרמזים צהתאחצו צאדי"ד והטע' לפי שהוא צורה את הכל והוא מלא רמזים וחסד אונם כל שם המתחדש בחידוש עול' הוא תכונת הדין לפי שהוא עשוי ואינו עושה וכל מי שהוא עשוי יש לו צבור וסיו' חסו סוד הדין הגמור שהנצדאים המסירות דבק צהם וכל חסר לריך לשלצו ולקבל לפיכך כולו דין ואם לפעמי' הוא משפיע ונותן זהו ויגד שמוקבל צשעה שנותן שם אינו מוקבל א"א לו לתת מאחר שהחסרון דבוק צו חסו סוד קשר המרכצות כולן צבור ארץ ושמים כי צוראי ארץ נצרתת תחילה ואותה ארץ נקרא שמים אלא מה שלמע' הימנה חסו סוד שאמר יד"ד צהכמה יסד ארץ כונן שמים צהכונה ואמר הודו על ארץ ושמים סודות קשרי הספירות והמעלות חליות צזה והצנין סודות עמוקים הללו יבין סוד שני מקרלות שצית שצאי וצית הלל נושאים ונותני' צהם אלו אומרי' כי שמים נצראו תחילה שגא' בראשית צרא אלהי' את השמי' וגו' ואילו אומרים ארץ נצרתת תחילה שגא' ציוס עשות יד"ד אלדים ארץ ושמים :

והנני רומז סדר המעלות סודים כאן צשער זכרון מעלת אומר שמי' וארץ ונשעת קנולם והשפעת' אחר ארץ ושמים אין לך שמים בכל המעלות שאין לו ארץ תחילה ואין לך ארץ שאינו שמים ויגד המעלות האמצעות מלצד כת"ר עליון ית' שהוא שמים אמתית כותן ואינו מוקבל מלצד ארץ הנקראת מלכות אלל' ספירות שנקראת ארץ לצד שהיא מוקבלת מכולן ואינה משפעת צהן אונם היא סוד שמים לכל הנצדאי' כולן והצנין סודות הללו יבין סוד שאמר הכתוב הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים ואחר שידעת זה :

דע כי כל מוקבל לריך להיות צו דין צהכרת והנהשם אלהי' שהוא כינוי ראשון לענין צריאת עולם צו נחתמו סדרי הדין לפיכך הוא הנקרא צכ"מ שגאל והוא מקום הדין ומאחר צד שהוא תחילת תכונות הצריאה כאללים כל ההפכים לפיכך הע"י לפי שהוא מאליל צבור את הכל כותן צלי חיסרון שהרי הכל צצרא ונעשה צצפלו ואינו חסר כלום צצתו לכל שואל שאלתו חס סוד פותח את ידיך ומשציע לכל מי רלון שאינו חסר כלום צצתו די מחסורו לכל שואל לפי שצצרתו הכל עשוי חס סוד גדול צציות המתצנה שצתן צצרא העול' נקרא רלון לפיכך חמד כי לצד שגאל שהוא הסך היעין יעמדו כל מדות הדין ואם יתשאו הנצדאי' צצות שגאל ירדיון והטוב כוננע מהם לפיכך כחצי פני השור מהשגאל ששם קטיגור כל צעלי דיין וצאחרו הוד השטן ומקטרג צין קרניו לפיכך נקרא הספירה הזאת :

צפון שמונו יתאלל כחות הדין והמקטרג חס סוד מלפון תפתח הרעה לפי שהיא סיבת ההפכים והחסרונות נקרא לפון על טעם שאומר לך **דע** כי צציות כל הנצדאי' שואלים דבר מכ"מר שהוא עולם הסוד והרמזי' שאילות כל שואל עשוי הן כונשכות מלמעלה צין שיהיה לדיק צין שיהיה חוטא וצהגיעה אותה המתנה ששאל דרך לפון כי שם הוא המעצד לכל השאלות והמפלים אז אות' כחות והכיתות העומדות צלד לפון מערערין על אותה המתנה לעמוד לדין עלים

שערי צדק

עליה ואם אותו השואל ראוי לשאלה זו ישלימו חפזו ואם אינו ראוי להגיע להשיג נקשתו אז מעכבים המנהג בזהו מקור' ושוב אינו חוזרת למעלה לפי שלמעלה נותני' ולא נוטלים ואינה יורדת לאותו השואל לפי שאינו ראוי לכך מלך הדין וממלא אותה השאלה והמנהג עומדת בזהו המקור' לפיכך נקראת לפון ששם לפונה שאלות ומחנות וזה קוד מלפון מפתח הרעה ומלפון זהב יאמה ילפון ללדיק חיל חוטה ילפון לישרים חוטה וכל אותן הטובות הגונות בלפון עמידים להיות ללדיק' וזה קוד מה רב טובך אשר נפ"ת ליראך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם נגד ממש לפי שיש צד לפון מעכבי' והיודע קוד זה יצין מה שאמרו חכמינו זכרם לזכר' הדולה להעשיר ילפין כמה הפליגו להודיענו צמקום זה ויצין מה שנכתב בצורה צענין תפילין לשמאל והיה לאות על ידך כלומר יד כהה והיא השמאל שהיא מונעת הטוב צדין מן החוט' ומלפון ולא כהה גם וכמה ראוי להיות התפילין בזהו המקום והלמלא עקידת ילחק אין אחד מכל הנכרא' ויכל להפיק רצון שאלתו מרוב דקדוק הדין צמקום זה והיודע זה יצין קוד ויהי כי זקן ילחק ותכין עיניו מראות לפיכך תמלא מקום להטיב לרשעים אע"פ שאינם ראוי' והטע' שמדקדק הדין בזהו ועלה קלת לעול' הרחמים וכדבך בצורהם וכחוצ צו ואברה' זקן צא ציני' ובכחן תמלא כיצד נמנע' הטובה מן הרשע' הטוב הגנוח ללדיק' בלפון ילפון ללדיק חיל חוטה וכל מה שציארכו הוא הפך כמו שמוציאים בפשט הכחוצ כמה בני אדם :

ידע כי צמק' הזה יש בית קיצול ואחיה והללחה לרשע' כדי לייקר מחוסם את החוטאים ח"ס ויאמץ ילחק את עשו כי ליד צפוי וקוד ועמה שא נא כלך חליך וקשתך חליה וחס ומעלות צדעתו של ילחק לזכך את עשו הרשע בצרכה הראויה ליעקב שהיא צרכה אברה' וסופו מוכיח על תחילתו והענין קוד ירעמי' שציארכו במלת לפון יצין קוד הקרצנו הנקרא' קדשי קדשים שחיתתן בלפון וקיצול דמן צכלי שרת בלפון ושחט אותו על יד המזבח לפונה זכר' אלדים רוח נצורה ולפי שהספיר' הזאת הנקראת לפון היא מעכבת להשלים חפלי החוטא' כתיב על ידכ יד כהה והקוד הגדול שהכל תלויין וקרנים מידו לו ושם חציון עזו שם חציון עזו צוודאי שהוא אורג שם גונות שאלות כל החוטאים ומלך זה נקרא הספירה הזאת צכ"ו :

פחד המלך ופחד עמו שם פחדו פחד ציון ח"ס ופחד ילחק מפחד צלילות סמך מפחדך הכל רמז והספירה הזאת נקראת :

גבורה צבור לך יי' הגדולה הנצורה כלומר מקום הדין הקשה החזק הגדול שאין כל צריה יכולה ליכנס צמקום הזה מחזק הדין אלא הגזורים הנקרא' על שמה ח"ס שאומר איזה גיבור הכונן את ילדו הכל רמז צמקום הזה כי כשיכבש אדם את ילדו אז הוא ראוי ליכנס צהיכל זה וכל חפזו יעשה לפיכך אמר מאימתי מחזיקין בצורת גשמים כלומר כשיורדין צדין אס העול' ראויים אס לאו וזהו קוד כל רמזי התורה שכל' ונחתי מטר ארלכם צעתו או ועלר השמי' לפיכך נידון בגבורה ולפיכך נקראו גזורים עומדי' צמקום הזה שהוא מקום המדה וזה קוד ששים גזורי' סציו לה מנצורי ישראל כול' אחרי מרב מלועדי מלחמה מפחד צלילות הכל רמז צמק' זה והנה משה רבינו עליו השלום עלה למקום הזה ולקח התורה בחזקה עיר וגזורי' עלה חכם כי התורה נחמה מן הימין על יד השמאל וזה קוד וידבר אלדים את כל המצרי' האלה בגבורה נחמה תורה ונמשכה מן הימין על יד שמאל ונחמה למשה וזהו ציאר לכל מה שפירשנו לעיל והנן זה :

והספירה הזאת נקראת **אש** הגדולה לפי שהאש הזאת היא חזקה מכל אש שבעול' וכל מיני אש לפניה' כקש לפני אש והיא הלוחמת והשורפת והלוחמת והגורמת דין ולפי שגבורה נחמה תורה לפיכך נחמה מתוך האש מיינינו אש דה לנו וכתב את דבריו שמתת מתוך האש וכתב זאת אש הגדולה הזאת לא אלה עור ולא אמות לפיכך אמר מתו כול' ונפשו ילאה צדדו אותם שאין כח לכל צריה לעמוד צפני הדין הגדול תלוי' בגבורה ומן המקור' הזה נמשכי' כל מיני אש וכתב אחד אומר עושה מלאכיו רוחות מעשרתיו אש לוהט המלאכים הם רוח לפיכך רוח הטומאה ורוח הטוהרה המעשרתיו אש שכל' כי צאש ה' נשפט ולורך המעשרת' להיות אש לוהט שהוא קוד מקום עזילה לנכנסים להיכל המלך ולהנהג ליהטם כל עניי המדה ועמה זאת נקראת :

צור לענייני נפלאות המוציא לך מים מנור החלמים וכבר ביארנו זה במלח יולר-בראשית ודע שהאש ילאה מן המים למדות נפלאי' אצרהם הוליד את ילחק ויקח בידו את האש ואת המלכלת וילכו שניהם יחדיו סוף דבר תלויה בשער החמישי' וסם תמלא ביאור לספירת זו וזה כי המדה הזאת נקרא מוקס :

העיושר פעמי' לטובה ופעמיים לרעה כי העושר שומר לצעליו לרעתו ומן המקום הזה ילא זה אדם ואין זוכין לו אלא בדין ומן המדה הזאת מתעוררת מדת התרועה כשהיא לוחמת עם האויבי' אונם ברה"מ מקיפין אצרה' ויעקב בקול פשוט לפיכך פשוטה לפנייה ופשוטה לאחריה ואשרי העם שיודעי' תרועה שמתחששין בה ויודעין כי' הילך איש על גחלי' ורגליו לא' תשרפנה היממה איש גחלי' בחיקו ובגדיו לא תכרינה לפיכך נפלה חומת יריחו ונכלעה על יד תרועה ולריכי' אנו להקיף לה ברה"מ צמדת הרחמי' אצרה' ויעקב עלה אלהים בתרועה יי' בקול שופר ולפיכך ותקעם תרועה ב' ונסעו וכתיב קומה יי' ויפולו אויביו' ובהקדיל את הקהל תתקעו ולא תריעו כי תצאו מליחמה על ארלכ' והרעותם ובי' שמחת' ומועדיכ' ותקעת' תחוללות ויום ר"ה אע"פ שהוא ר"ה יום תרועה יהיה לכם צבקה ליום חגיגו לפי' מסבבים לה אצרה' ויעקב ואלו חומתים כי אחת שונע בקול שופר אחת הוא מעול' ומאזין תרועה ואין דומה לך וחותם שונע קול תרועת עמו ישראל הי' ברחמי' ועל דין זה התנונה קוד הדינים הקשורים בגבורה ובפירה הזאת נקראת :

זרועה והוא עושה מלחמות וטובי' נקמת ישראל כלומר זהיות מלכות לנצח כלי זין מן הגבורה עורי לבשי' עוז זרוע הי' בימי קדם וכו' הלא זאת היא המלכות רבז מחוללת חנין וכתיב בגדול זרועך ידמו כלבן וכתיב ועושה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם כלומר כשנזכיר שניהם נזכיר זרועות וכשנזכיר זרוע אחת היא השמאל כי ימין וזרועך תפארתו ויש מתלבש' בזרוע זהיות המלכות מתלבשת בזרוע הגבורה והמדין קוד זה יבין מה שמאל' צענין ר' חנינא בן דוסא וחזיריו כל העולם כולו. ימין בזרוע הי' :

השם השני' לספירת נקרא **אר** כבר ידעת כי השם הנקרא אל היא מדת הרחמי' והנני מבאר לך עוד כי כשהשם הזה רומז צכת' שהוא עול' הרחמי' הגמור נקרא אל עליון והוא קוד אל ונק' יושב על כסא רחמי' וכשהוא מדבר צעול' יש בו דין ורחמי' מעורבי' נקרא אל עולם וזה הוא מדת חסד אצרהם שנקרא גם כן חסד עולם ויש חסד עליון צענין אל עליון וכשהוא נמצא אצל היסוד כענין חסדי' דוד נקרא אל שדי וזה הייחוד נמלא ביסוד' ומלכו' וכשהוא מושך החסד והרחמים מן הנינה נקראת אל ח"י וכבר ביארנו זה זה לנעלה :

אמנם יש לנו לערוך במקום הזה שאמר הכתוב ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור חזי עד שר שלום קוד ספירות הוא מוכה מה שאמר כי אל גדול יד'וד הוא קוד תי"ו מת"י וכיוצא כמו שאמרנו באריגת השמות כי אל רחום יד'וד אלדין הוא קוד התחברות חסד ורחמים וכבר ביארנו לנעלה כי אל הוא קוד התחברות תחילת הספץ צמחשנה לצריאת עול' בלירוק האותיות כי תחילת כל לירוק האותיות שבהם נצרא העול' נקרא אל והוא קוד הנקודה האמלעי' שעליה כל הגלגלי' חוזרים צין צעולם השכל צין צעול' השפל צין צשאר כל התכונות אמני' גלגל יד'וד הוא סוכך על זה גלגל התכונות סוכך עליהם והסוד כל סתום צסוד אלדים ובסוד אלוה וכבר ביארנו רמז חמימת ספר תחילת הללויה הללו אל צקדשו הללויה צקיע עוז צבאן רמז לירוק האותיות וסוד תכונת גלגל. ותנועתו לפיכך הדיע אצרהם אצניו ע"ה לכל צאי עולם קוד אמיתת יד'וד ית' ע"י אל והוא קוד ויקרא שם צשם יד'וד אל עול' כי אל הוא קוד של צריאת עול' וסוד התכנה עמו צמדת הדין וצמדת הרחמי' כי אין השם ית' נודע מתוך יד'וד' שענוק וסתום הוא לפיכך אינו נקרא ככתבו אצל הוא נודע מתוך פעולתו צאומרו שאו מרום עיני' וראו מי צרא. אלה מתוך הכנדרות נשיג הש"י והוא קוד ויקרא שם צשם יד'וד אל עולם אל עול' צודאי לפי' שאצרהם אצניו ע"ה החזיק צמדת אל שהוא קוד עול' הרחמי' וסוד צריאת העולם נקרא המדה הזאת על שמו וצ"מ שם אל סתם הוא מדתו של אצרה' כתיב אמרתי עולם חסד יצנה צנין העול' היא חסד צסוד אל עולם וכתיב חסד אל כל היום לפיכך חסדלאצרה' וסוד

שערי צדקה

והיודע עיקרים הללו יודע סוד מי א"ל כמוד נושא עון ועוצר על פשע והספירה הזאת נקראת :
מים חיים לפי שזה הסוד יולא מהצנייה הנקראת :

רחובות הגהר ונמנה זו יש שנים ושננים גשרי שנים הולכי המי העליונים צמר ויס"ע ויב"א וי"ט ומכא אלו המים נבקעו המים ועצרו ישראל צמוד הים צינעה ואותם הם כחם של ישראל והיודע סוד המרכאות יצין סודות עמוקים צניין זה וספירה הזאת נקראת :

ימין וממנה זכו ישראל למורה צדור וניעניו אש דת למו כי אצרהם אצנו ע"ה התחיל למשוך הכחות המסתרות צמר עליון לנטה שהרי ציני אדם הראשון נאסף הלדיק והמירו אנשי דור הפלגה ודור המצול והשחיתו הנהרות וסתמו כל המעינות ונסתלקו כל הספירות למעלה למעלה ואין דורש ואין מפקש לפיכך לא היה הס"י נודע צבול לפי שליטות השכינה בסתמתו ע"י מעשי הרע"י עד שזא אצרהם אצנו ע"ה ותיקן הליטות לשלוח מים חיים מהצני"ה שהוא סוד הנהרות העליונות לפיכך כתיב ויעתק משם ההרה ונקדם לבית אל מקדמונו של עולם הסביע המי העליוני"ן מן ההרה היא הצנייה ונקדם עד שהמשיך לבית אל צלייור אחד הנקרא חסד והוא הימין ולפיכך כל מסעיו של אצרהם אצנו ע"ה היו לימין והוא סוד ויסע אצרהם הלך ונסוע הנגזה אלמלא וימין של אצרהם אצנו מדת הימין היתה הנגזה יציאה ונגוזה ומתוך הימין של אצרהם נחמלא הימין מים אפתח על שפאים נהרות לפיכך נאמר זו נחם ידו"ר לאדוני שב לימיני וע"י אצרהם נתרוממה הימין לפיכך ימין ידו"ר רוממה וימין מחנקי כמה היתה מעלתו שהמשיך המים העליוני"ן מן הצני"ה ולמעט והכין לה ליטות ללכת עד בית אל והוא סוד אלוה מתיון יצא והוא כולל סוד המשכות מצנייה לימין אשר על דרך חמנה וחמנה ידו"ר יציט והמדה הזאת נקראת :

חסד והנני רומז נאמר צצריאת העול' אמרתי עול' חסד יצנה וכתיב חסד אל וכתיב חסד לאצרה' אצרהם גלה לנצרים דרך השגת חסד וכתיב כל ארמות ידו"ר חסד ואמת וכתיב חסן אמת ליעקב חסד לאצרה' אצל דין ליחזק לשמור הפרטה שלא יכנסו המשחיתים צמר צכלל אורחות השם צשנים ושנני" גשרים עד הניעם למדת אמת וכתיב וחסדי אמתך לא אמיץ וכתיב חסדי דוד האמני" אצרה' נמשכו לדוד לפיכך נאמר מן דוד ונגון אצרהם והוכן צמר כסא כסא נורא לפיכך חמלא צהלל הגדול מוחם כי לעול' חסדו עשרים וששה פעמים כל זה משך אצרהם למטה לפיכך זכה לרצ חסד מטה כלפי חסד והמדה הזאת נקראת :

גדולה משום איך אפים וגדל חסד והנני רומז הכתר עליון הנקרא איך סוף כי אל גדול ידו"ר לפיכך לך ידו"ר הגדולה והגבורה לך צודאי איך סוף והכל קטן לפיכך עון צידק וגבורה צימין והאלהי" נבר את אצרהם ויקח צידו את האש ואת המאכלת עושה גדולות עד איך חקר וגו' לפיכך נקראת גדולה גדול ידו"ר וגו' כמה נפלאות צמר הספירות רמזות איי לכן לצדיות מעלצות של חורה לא ידעו ולא יצו צמשיכה יתחלבו שהמורה פתוחה לפניהם וצכללותם עסתחמים ענתותם חו היא מל של אצרהם והוא סמוך למעלות הצני"ה לפיכך נסתכל צלעגויות ולא מלא צן משרה אלא מנעים נכריות הסמוכות צמלרותם עד שהמשיך צו מן הצני"ה שהיא סמוכה לפיכך כה יהיה זרעך והיודע סודות צציארתו יצין מתוך זה כי יש מקום למלא כסף וכמולא מים שהרי אצרה' המשיכו מן הלונג העליון אצל מקום להצב חוק סיון שהאש ילאה מן המי" לפיכך נקרא מדה של אצרה' חסד עולם ולא חסד עליון שהרי ימעאל ועשו סיג הכסף והזהב לפיכך עשו הוא אדום סיג דהצב חו היא המדה הנקרא :

בקר והטעם שהוא צוקר של עולם י"י צקר חממע קולי ולא אומר צצקר אלא צקר וכתיב ויטכ' אצרהם צצקר ויהי ערב ויהי צקר הצקר אור ולא אומר הצקר האיר אלא אור צצקרת רועה עדרו אחר שהיה העול' ערב זא אצרה' והיה צקר למחות צנועם י"י ולצקר ציכלו והמדה הזאת היא סוד הצדנה ומה צין נדר לצדנה נדנה הרי זה נדר הרי עלי :

דע כי הצני"ה היא מקום הסוד כמו שנצאר לפנינו ואין אורו המקום מושג אלא ע"י הסדר ונצאר זה צמורת הס"י והנה אצרה' ראש לנדיצים והוא סוד המרומה וע"י זכו ישראל למכניה

לשכינה שנה, מאת כל איש אשר ידענו לנו תקחו את תרומתי והנני מנצח נדיבי עמי' נאספו עם אלהי אברהם הכל מנצח ולפני' מה יפו פעמיך בנעלים צה נדיב כי צה נדיבי' לריכס נעלים מנסם מנצרות הכתרים אשרי הזוכה לפסוק הזה וכפות המנעלי' שומרות את ישראל כי אוריש גוים מפניך והרצנתי את גבולך לא יחמוד איש את ארץך בעלותך ליראות את פני יי' אלהיך שלש פעמים :

וריה אברהם מקור הכדנה לפיכך כל הנא לשאל מאת הימין דבר אין מונע ואין מעכב כן הימין פתוחות לחם מתנות ומקבל מתנות שנים ואלמלא יד כהה מעכבת והלפון מלפין כל אדם משיג שאלתו טוב וחוטא והיודע מפני הכדנה חסו המפתח לפסוק ושם חציון עזו מה רב טובך אשר לפנת ליראיך והנה קוד נדנה הוא קוד אלילות השפע צלי עירוב תכרת עליון לימין ומן הימין עד הגבורה אכל מקום הסכנה הוא מקום הגבורה ששם עומדי' מיני מקטרגיו ואלמלא נדצחו של אברהם אין כח לבנים לעמוד זש' ארפא משונתם ארפאם נדנה בבור המעכבי' והמונעים לפיכך גשם נדבות תניף והמנין סודות הללו יצין קוד טוב לחסות צי'י מנצרות צאדם טוב לחסות צי'י מנצרות צדי'י' השרים העומדי' לנא אברהם נקראו נדיבים ואף על פי כן עיניהם לרה :

ודע כי מדת האהבה היא מדת אברהם ועל ידו אברהם נאח' ציעקז חס קוד הנצח צעמו ישראל צאהבה חס קוד הנדיבים והשפע והאלימות טוב ארוחת ירק והאש' שם וגו' מה טעם כלמך השור את ירק השדה שאלה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה זו המפתח לכ"מ שאלו חומרים זכור לאברהם לילחם ולישראל ענדי' וזכרתי את צריתי יעקב ואף את צריתי ילחם ואף את צריתי אברהם אזכור והארץ אזכור יצין את קוד זה על כל פשעים תכסה אהבה לפיכך סמכו ק"ס מלאת אהבה וסמכו אמת לסוף ק"ס תתן אמת ליעקב חסר לאברהם ואם השור צא ללחך על כל פשעים תכסה אהבה והנני רומז אמת' חס'ד פח'ד ודע כי האהבה היא מתקשרת בנדנה כמו שאלמנו ארפא משונתם ארפאם נדנה והיודע קוד יניקת אברה' ויודע קוד הפסוק הזה כי מקום הרפואה הוא מקום התשובה ומשם ינק אברהם כשנצק נצודת החסד ודי צמה שצארו :

השם השמיני לפסירות נכתבת יוד'ד ונק' אלהים יוד'ד ארבי' חילי חס קוד לפי שזה מקום תחילת הדין ומקום והנני מנצח כך דע כי כתר עליון הוא הרחמי' הנצמרי' שאין צהם תערוצות דין ונצחאלל מננו הסכמה' והצני'ה אז תמלא דין ורחמי' מעורבי' אכל אין כחס יולא לפועל צדין לפי ששם נקשרי' בכתר אמנם הרחמי' והדין נמשכים ע"י גדולה' וגבורה כמו הזרועות הנמשכי' מן המקור שצמח ופועלין פעולה ולפי שעיני המקור לרחמי' ולדין חס ע"י חכמה' וצני'ה הנקרא' עין ונקרא מקור והם דצקים בכת'ר ואינם פועלי' אלא ע"י גדולה' וגבורה לפיכך צני'ה שהוא מקור הדין ואינו פועל אלא על יד גבורה כך נכתב יוד'ד על יד שהוא קשור בעולם הרחמי' ונקרא אלהים על יד כוצעים מונח לפיכך תמלא כתוב בכתב מקומות יוד'ד ארבי' שהוא קוד המצוים ההולכי' עד המלכות חס קוד ימי פסח ושמונה ימי חג וצבור שמיני עזרת אחד שלו ואחד שלנו וכשהנציאים עולים ונלמטה למעלה קורין בתורה יו"ד ארבי' כמו שאמר ארבי' יו"ד מה תתן לי וכיוצא צו וכשהשפע יורד ממעלה למטה וממטה למעלה והסוד ילכו ממיל אל חיל לפיכך תמלא הספירה הזאת נקראת :

צדק עליון חס קוד שמונת ארבי' יו"ד שכתבנו והסימן לך לך תדוף לך ראשון קוד מלכו' לך שני קוד צני'ה כי שם הוא קוד הייחוד השלם צכל העולמות חו' היא שאמר בצמוך למען תחיה וירשת את הארץ למען תחיה לך תחתן וירשת את הארץ. וסכל מנצח והספירה הזאת נקראת :

בינה במקום הזה הוא קוד כל הנחלי' העליוני' ולא נכנסה צה שום אדם ועין לא ראתה קוד מעלותיה וקבולותיה לפי שחיל למעלה מכל המצוות והנה כל הנציא' אפילו משה רבינו ע"ה פתח תשעה וארבעים שערים ושאלה אחרונה נעמלת מנאל כל חדרי' ננחים ונעולים צפני כל צריה וזה שאמרו הנציאים עין לא ראתה אלהים זולתיך יעשה למחכה לו והנני פותח לך קלת מעלותיה כדי שתכנס לדיעתם :

שערי צדק

ודע כי שלשה ספירות עליונות כולל הם מתאחדות כאחד ולעולם לא יפרדו והשם הכולל אותם זכ"ע הוא יו"ד ה"א רמז יו"ד לחכמה וה"א לבינה וקולו של יו"ד רמז כתר אין סוף ואינו מושג בשום עניין לייחד לו אות קבוע ודע והאמן כי לא עלה מעולם לא שר ולא מלאך ולא דבר צעולם להתאחד באלו שלשה ספירות לפי שאצרהם וילחם עלו עד הגדולה ועד הגבורה וסביבות אצרהם וילחם באחזים שבעים שרים עליוני' שבעים כתרים על יד ישמעאל ועשו שהם סוד חק הפרה והלנואל ישמעאל שילא מאצרהם ועשו שילא מילחם אין מקום לשבעי' שרים אחיהם סביבותם ודבר זה נודע בסוד סדר הקשרים והנה אצרהם ילחם באחזים בגדולה ובגבורה יע' למחלתם גבול שהרי המלכים שלשה סמוכים להם והסוד ואקח את אביכם אצרהם מעבר הנהר :

אמנם יעקב אבינו ע"ה שהיה מזוהק ולא היה צמנתו פסול אין בו מקום אחיהם לאחד מן הכוחות המילוניות כלומר ע' שרים לפיכך הוטל יעקב זין אצרהם וילחם באחזים :

והגני רמזו הלא המזוהק שבאצרהם וילחם הוא היכל הקודש הפנימי והנה הקו האמיתי ביניה' הוא יעקב ונאחז במקום הטוהר שבין אצרהם וילחם הם כלפי חוץ והנה שבעים שרי' המילוניים באחזות באלוהו לר' שיש בו סימן כלומר ישמעאל מלך זה עשו מלך זה לפיכך כתיב הלא את עשו ליעקב נאום י"י והאב את יעקב ואת עשו שנאמר נמלא יעקב עלה עם אצרהם וילחם עם הכתמים והזרועים שבהם נאחזים אצרה' וילחם ונקראת דמות אדם ונמלא יעקב לבדו עולה עד הכתר ונאחז בשלשה ספירות עליונות עולה מן הלוואר למעלה הנאחז בקו האמיתי עד ראש העליון ונמלאים אצרהם וילחם עול' עד מקום הזרועות עמו ומשם ולמעלה אין להם עלייה ונמלא יעקב לבדו עולה עד הכתר ונאחז בשלשה ספירות עליונות שהם ככללות בשם ית' לפיכך כי יעקב צמר לו י"ה ישראל לסגולתו ולסגולתו ממש כי סוד סגולה הוא סוד י"ה ממש בסוד זרקא וקק סגול נמלא הצי"ה נקרא סגולה ליודעי' סוד האמת לפי ששרי' אומות העולם עולים עד הזרועות ולא עוד וישראל לשם י"ה עולים כתיב והייתם לי סגולה מכל העמים העמים ודאי שאין אחד מכול' עולה לאחז מקום לפיכך כתיב כי חלק י"י עמו יעקב חבל נחלתו וכתיב י"י צדד ימחו ואין עמו אל נכר כלומר אחד מכל השמים העליונים חסו סוד ירכיבוהו על צמותי ארץ וזהו מקום שאין דרך לשר ומושל לעלות שם ועל זה כתיב ששם עלו שבעים שבעי' י"ה עדות לישראל :

ודע והאמן כי יעקב שעלה למעלה ונאחז בשם י"ה הוא לבדו נחל נחלה בלי מלכים וזהו שאמר הכתיב והאכלתיך נחלת יעקב אבין ומקום הלוואר עד מקום הראש נחלה שאין לה מלכות וזהו שאמר חכמים לא באצרהם שכתוב בו קום התהלך בצרף לארכה ולרחבה ולא כילחם אלא כיעקב שכתוב בו ופרלת י"ה וקדמה ולפונה וגגה ומקום הפרה שפרץ הוא מקום הלוואר שעולה למעלה וכן זה היעזר לפיכך כי יעקב צמר לו י"ה ישראל לסגולתו :

ודע כי דוד המלך עליו השלום לפה צדק הקדש כל הגליו' וראה את ישראל גולין במלכיהם ואף כל גוים סבובי ולעק על כוונת הגליות המשיגות את ישראל במלכיהם ואמר מן המלך קראתי י"ה מן המלך ודאי קרא י"ה שהוא עולם המצוות שאין שם מלכות ואמר כך אומר ענני צמחצ י"ה :

והגני רמזו כתוב הרכבת אנוש לראשיתו באלו באלו ונמים ותוליתו לרויה באלו ונמים אצרהם וילחם ואח"כ ותוליתו לרויה לפיכך התצוק היעזר ותראה מעלת ישראל על האומות ודרך עלייתו למעלה למקום שאין שם לורד ומקטרג ומזיק אלא כולם השקט ומנוחה ומחלה וזהו הספירה הנקראת :

רחובות כלומר המקום שאין לו מלכיות אלא רחב זכ"ת והנה ירושלים צעולם הזה צמוד בגוים שונמים וסביבותיהם ארלות לפיכך כל רדפיהם המשיגות זין המלכים וסימן כשומנה זין החוקים ואם צד רוח וטעם עליון שלה לכאן ולכאן הרי החומ' קורעין אותה כך ירושלים צמנים הראשונים סביבות ארלות ומלכיות כל גוים סבובי' וזהו סוד גליות אצל לעמיד לבדו י"ה מתאחד צירופים ואז כל השמים המורדים כלים והולכים להם כלומר אינה מריעים לה עוד וזהו סוד רחבה ונכנה למעלה המציני מקום אהלך ויריעות משכנותיך י"ו אל

אל תחשבו האריכי ימיתרי ויחידותי חזקי כי ימין ושמאל תפרוץ זהו כי יעקב שכחצו צו ופרצת ימיה וקדמה ולפניהם ונגזה הן זה הטיב ימין ושמאל תפרוץ נחלת אצרהם וילחם הן נפלאות גדולות חסו קוד צלבו צאם וצמים ותוליהו לרדיה מן המלך קרתי י"ה ענני צמרח י"ה וסוד ואת הלכת צרחה פקה עיניך ככ"ע שמאלא כתוב רחוצות וכתיב יסצו זקנים צרמוצות ירושלים חסו המקום הנקרא רחוצות והכר כי סם הוא קוד הנהר העליון שאין סוף וקץ לרחוצותיו חסו קוד את רחוצות עיר ואת כלל כלל צו ודאי תצא צכלק עלי קצר זכה לו מונעם לו שהוא נן העולם הצא והיודע קוד רחוצות האלו יצין קוד תרחיצ לעדי תחמני תחמני נעני ליה שאין דרך הלשון לומר תחמני אלא תחת כי שהוא קוד כי שערי צינה והמקום הזה נקרא :

גאולה כי מן המקום הזה מושך אל"ל ח"י ולריך לסמוך גאולה לחפלה ואם תצין קוד היצול ולי' שערי צינה תצין ענין זה הצנה שלימות והנני מנאר לך :

דע כי כל מעשים שרים שכתבנו לעיל מקיפין כצבי אצרהם ילחם ויעקב ומקיפין יעקב עד הכתף ואותו המקום הוא מקום הגלות אצל ממקום הכתף ולמעלה הוא מקום החירות ליעקב ולבניו והיודע קוד זה יצין כי פדה ירו"ל את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו חסו שאמר הכתוב וצלו ורנו צמרוס ליון צמרוס ליון ודאי שהוא קוד הצינה שהוא מרו"ס ליון והיתה נפשו כגן רוח כגן רוח ממש ותוליהו לרדיה המצין עיקרים הללו יצין קוד הגאולה צאמה והיודע קודות הללו יצין מה שאמר גאולה תהיה לו וצינול ילא :

ודע כי הספירה הזאת נקראת **יובר** וכן הוא אומר יוצל היא שנת החמשים שנה תהיה לכס חמשים ודאי זהו קוד כי שערי צי"ה וכתיב צנחת היצול הזאת תשובו איש אל אחוזו :

ודע כי היצול הוא קוד לחירות הרי יאורים רחני ידיים חסו שאמר הכתוב ועל יוצל ישלח שרשיו ולא יראה כי יצא חוס והטעם שאין החוס והקור עולין לאותו מקום לפיכך אנו מוכים למתנת תורה ומי"ט יום וציום כי הוא נתן התורה לפי שהתורה מן היצול נמשכה ואלמלא מעשה העגל ופצית הלוחות אין שום גלות שהרי ממוקם החירות נמשכו הלוחות חסו שאמר הכתוב והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות את תקרי חרות אלא חירות צודאי והנה ציוצל ילאו ישראל מנצלים וכן הוא אומר ומתשים עלו צני ישראל מנצץ מנצרים ומכל הדברים שציארכו יש להתצונן ככ"ע קוד הגליות וקוד הגאולה וקוד המנוח וכדומה לו ואפילו נער קטן רצוי להתצונן מכלן וחליך :

ויש לי לעוררך על מה שאמרנו רצותינו זכרונם לצרכה גלות צא לעולם על עבודה זרה ועל גלוי עריות ועל שפיכת דמים ועל שמיטת הארץ כתיב אז תרלה הארץ את שנתותיה כל ימי השנה והטעם לפי שכתוב וספרת לך שצנ שנתות שנים והנה הגאולה תלויה בשציעית ייודעי הנסמרות :

ועתה לריכים אנו לעוררך על קודות נפלאות צעניין יין כסך שאין הכל מוגיעים לרעת עיקרי התורה ומתריה :

דע כי היין העליון הנשמה אלדים ואנשים הוא נמשך מן הצינה שזכה אצרהם ע"י האהבה המקומה לה וכן הוא אומר הציאני אל צית היין ורגלו עלי אהבה :

ודע כי היין שאדם שותה עולה למקום שהיתה תחלת תולדותיו והנה היין סיבה לגלות הנסמרות והנה העולם שהוא מעין הצינה עין לא ראתה זולתך היא קוד יין המשומר צענני משהת ימי צראשית צודאי ולעולם לא נגע צו גוי שאין דרך לעלות שם שרי האומות שהרי הוא למעלה מכל הצמות והוא מקום הסוד ככנס יין ילא קוד לפיכך אין לשצעים אומות לעלות צו וחלק צו ומנע הגוי ע"י יעשו יין כסך כי הגויים ע"י יסחו יין נסיכם סורי גפן ככריה אצל ישראל לצד מושכין יין מן הצינה חסו היין הנשמה אלדים ואנשים חסו קוד שרנו צחלמוד שהיין הוא סיבה לגלות קודות ומתדות לכן נאמר ככנס יין ילא קוד ואומר יין השציעית והטעם לפי שהיין למעלה משצעים שרי האומות והוא מקום הסודות קוד ירו"ל ליריאו וצריחו להודיעם לפיכך מנע גוי עושה יין כסך וצמקום הצינה נמשך כח אחד לגבורה שהוא היין הראוי להתמקך על גבי המצנח כלומר למנוח שני הכחות כח אצרהם לייחד לה כח ילחם שנאמר וילכו שניהם יחדיו כי אצרהם הוא העים וילחם סודו היין ולריך היין ניסוך על

שערי צדק

גבי המזנה אצל היין העליון המסומר בענניו עי"ן לא ראתה אלהים זולתך זה סוד איסור יין נסך ליודעים והנה המיר אסור ציין לפי שהוא סוד התחלת עולם הדין והמזיר מושך מן הכתר לגדו שהוא עולם הרמזים וכן הוא אומר כל ימי חזרו קדוש הוא וכתיב כל ימי חזרו חזר חזר לא יעבור על ראשו נדר חזרו גדולי ולפיכך אסור ציין ואחר שידעת זה :

דע כי הספירה הזאת היא סוד שכולל הספירות וייחוד העליון ועליו נאמר יהיה ידו"ד אחד ושמו אחד ובספר חסדו ומייז כרת או שאר מיני עונשים ונחמק מן הצני"ה אז הוא ציד השמים שהם תחת הצינה ונחמק נפשו גלות כי כל הגלות הם צמקוס הצני"ה וילחק ובהתחלת אדם צני"ה אינו מתיירא מנזק ולא מפגע רע ועליו נאמר יושב צמקוס עליון ומש ואינו ירא מפגעים ומזקים לפי שאין שום דבר ומקטרג ומסטיף רשות לו לעלות בזהו מקום לפיכך צלל שדי יתלונן למטה במלכות צהיחו נוטל צידו אותה הצני"ה ולא אינו נמסר ציד מילד חסו שאמר וילא קין מלפני ידו"ד וילא ממש יושב צללך נוד קדמת עדן כלומר נדו אותו מקדמת עדן אשרי היודעים סתרי התורה וכשהולידוהו עין המקום הזה אז מתיירא ואומר והיה כל מולאי יהרגני כי כמה לורדים ומקטרגים בניו שצנים כתיים לפיכך נקרא הצני"ה ככ"מ תשובה כלומר כשימטא ישראל ונפרד מן המקום הזה שהוא מקום החירות ושפשו צמקסיו ונחמקו על כל פשעיו ושם למקום הצני"ה אז הוא נחמקל כבתחלה חסו סוד ותחולל ארץ ותכל מעולם ועד עולם אחת אל תצט אנוס עד דכא ותאמר שבו בני אדם חסו מקום התשובה ששם יולדות נשמתן של ישראל ותשובתו הרמזה כי שם ניתו וכתיב ציונל הזאת תשובו איש אל אחזרו :

ודע והאמן כי זה מקום תשובתו של ישראל שכל ושם ורפא לו והמזין סוד זה יצן מה שכל ושבת עד ידו"ד אלדך ושם ידו"ד אלהיך את שבותך ורחמך ושם וקנך מכל העמים הלא כתבתי למעלה כי הגלות צין השמים הסומרים לאברהם וליחזק ושם וקנך שבו ישראל לרחובות הנהר למקום שאין ידי העמים והשמים שולטים חסו סוד ולתתק עליון על כל הגוים אשר עשה להם ולשם ולתפארת לפיכך ושבת עד ידו"ד אלהיך ושם יהו"ה את שבותך וריחמך ושם וקנך מכל העמים :

ודע כי מלרים היתה שנייה לארץ ישראל כמו שידעת כבר לפיכך היה צמקוס פי החירות היודע סוד זה יודע כמה נסתרות בעניין פי החירות וצין סוד ואכני אעלך גם עלה וסוד מה שאמר אלמלא לא הוליד הקדוש צדק הוא את אבותינו ומלרים הרי אנו ובני צנינו משועבדים היינו לפרעה צמקוס לפיכך ומתשים עלו בני ישראל מארץ מלרים וכתיב ואשא אתכם על כנפי נשרים ואציל אתכם אלי אשרי היודעים סתרי הרמז הזה בפסטיה וכתיב שונה ישראל עד ידו"ד אלדך גדולה התשובה שנוגעת עד כאן הכבוד כי יש כאן לכא וכן הוא אומר אם תשוב ישראל נאום ידו"ד אלי תשוב נאום ידו"ד ואם תסיר שקולך מפני לא תסור :

ודע והאמן כי הימין היא הגדולה והוא סוד אברהם פשוטה לקבל שנים הבן זה מאד ותראה כי דרך ימין עולין לתשובה ובמקום שצבל תשובה עומדין לדיקים גמורים אינם עומדין (שם גרים) איש אשר כזכרתו צדק אותם פקח עיניך וראה כמה כח התשובה עד היכן שנוגעת והספירה הזאת נקראת :

מי וכה"א שמו מרדס עיניכם וראו ימי צדא אלה וכן הוא אומר צדאשית צדא אלדים והכל רמז את מ"י נועץ ויניחו ויניחו ממש והכני רומז את הצני"ה למעלה שהיא המצולת את הגזרות הקשות הרעות צין של יחיד צין של ליצור והטעם לפי שהוא מקום התשובה חסו שאמר חכמינו ז"ל נזר דין לליצור מקרע וגזר דין דיחיד אינו נקרע ומה הקרע שלו הצני"ה מקרעת כל סתרי חובות שבעולם והטעם משום תשובה כי הצני"ה למעלה מכל השמים וקטיגוריים ועל קטיגור והנה כל השנים אליה לא ייראו מפחד רעה שהרי הם למעלה מכל הפגעים והמקיים והסוד כי ידו"ד לזאת יען ומ"י יסר וידו הכעוים עי' ישיבו מי יסר ומי ישיבו ודאי :

והמיע הנקרא כלשון מ"י שהוא מקום הסתרים והסודות עין לא ראתה אלהים זולתך לעיניך נחמה לשאלה מ"י כלומר צני' שאינו משיגה ושואל מי שהרי גם למשה נחמה

נתנה לשאלת מי והסוד מי ימלא גבורות ידו"ד שמיני כל תהילתו הוא סוד הגבורות שהיא נצטלת כל הגזירות שמיני כל תהילתו בודאי כל הכשונה תהלה יה שלשה תצות מורות זו על גבי זו המצין רמזות הללו יראה סודות התורה והנחות פשוטים לפניו וסוד התשובה מנצל גזירה וסוד גדול רמזו בתלמוד והנני מנצל כל היותו בתענית צצת קורעין לו בזר דינו של ע' שנה והטעם כי מן השבת יעלה אדם אל התשובה שהיא שביעית לה נמלא שנינו מנזר דין שנקצו בשלש כהרים קצין לגדולה ולגבורה ואם עלה בתשובה שהיא מעין צינה לא ירא מכל לר ומקטרג שהרי הוא למעלה מכולן וממלא שקורעין לו בזר דינו של שבעים שנה והסוד הכולל כל שנה ידו"ד לצלות יען ומי יפר וידו הנטויה מי ישיבה כמה חדרים וכמה גזרים גזרים צפוק זה ידו"ד לצלות ומשם ששם הוא סוד הצלות ומשם צפנים ומשם צחן אצל הצניח למעלה מכולם :

ובינה נקרא בתורה גבורות כלשון רבים שנה"י ימלא גבורות ידו"ד כי מי אל שמים וצארן אשר יעשה כמעשיך ובגבורותיך ומדת פחד ילחך נקרא גבורה כלשון יחיד לפניך גבורות מנעליך כח וגבורה וכה"ל וידו הנטויה מי ישיבו וכתב לדין מושל יראה חלקים אחר הקצ"ה אני מושל בכל ומי מושל צי זה הדיק שאני גורר גזירה והוא נצטלה כמה כהרים גזרו' במקום הזה והוא סוד צדק קורעין לו בזר דינו של שבעים שנה כי כשמיני אדם למעלה לדין עולה למעלה עד הצניח וקורע כל גזר דין אשר גזרין עליו כשהדין של תפארת והוא סוד וידו הנטויה מי ישיבו בודאי והספירה הזאת נקראת :

עולם הוא חסר במקום שלא השגו הנציחים אפילו מרע"ה לא עלה השיגה השגה מנזרח מן התפארת"ה ולמעלה וא"ת והרי השיג עד מ"ט שערי צינה דע ששער החומים אשר נכנסים ומשם לגבי הצניח וחזריה לא השיגה נשמה ע"ה והוא שכתב וקראתי צמס י"י לפניך וחותמי את אשר אחזן חסר עין לא ראית חלקים זולתיך :

והנה כמה חכמים מן האחרונים עשו טעות גדול בענין העולם הזה ולא ידעו ולא יצנו וחשבו כי צערת פטירתו יכנס לחיי הע"ה כי המעיין בכל התלמוד יראה הכחשת טעותם שהרי רבי עקיבא אחר שנספער אחר לו אשריך רבי עקיבא שאתה טהור וילא נשמתך באחר ואחרי מונון לחיי הע"ה והטעם לפי שאחר פטירת האדם יכנס למלכותא ומקבל פני שכינה ונכנס לפני הת"ת ושומע הלכה מפי הש"י ואם תעמודנה כל הנשמות עד תחיית המתים ויום הדין וכן אז"ל במוטע בהתהלך נחמה אותך בעולם הזה צכנך תשומר עליך זה יום התיחה ובהקליחתך היא תשיחך לעולם הזה הכל גלוי :

והנה דע והאמן כי כנו שנתחלקה הארץ בקצוץ כל ישראל כך בקצוץ כל הנשמות אחר יום הדין תחלק להם נחלתם לעה"ה כל אחד כפי הראוי לו ובמקום הזה כבר הפלגנו הפלות גדולות בספר הנחות שצנן יכנסו לכמה חדרים הפנימיים והספירה הזאת נקרא :

עריה ח"ם עלייה שהיתה למעלה קדשי קדשים ועל זה אמר בתלמוד ואיתנני עלייה ובאמת כי זאת העלייה הוא למעלה ותפארת והנה סוד המלכות סוד הנוקדש והתפארת קדש קדשים ומצינה עד הכתר סוד העלי"ה שלל גבי קדש קדשים ומשם שומר ראיתי צני עלייה והם מועטין אצלה כך :

דע כי הזוכים לחיי העה"ה אינם יודעים צפ"י עד יום הדין שצלותו היום יתפרשו נשמות כנו שכתב ורבים וישיבי אמות עפר יקילו אומנם לדיקים גמורי' שומכרין עליהם קודם יום הדין ואומר פלוגי מונון לחיי העה"ה צעניין ר' חנינא בן תרדיון ור' עקיבא ואחר לדיקים שומכרין עליה' קודם יום הדין על חילו כאמר ראיתי צני עלייה והם מועטין וכבר ביארנו צאילו כפלות גדולות ומיזורים וענין הא דעילי צנר הא דעילי צל צד ונקרא עלייה באמת שזה העלייה ש"ג העליות והזוכה לדעת עלייה זו יצין סוד כ"מ שנה' בתורה ותחפלה על ידו"ד השלך על ידו"ד והנני מנצל :

דע כי צ"ד הגדול שהוא צין קו האמצעי למדת חלקים הנקרא לשכת הגזית שם חותכין כל הדינין ומתייעלין צ"ד של לצלות ששם בגמרה העלה באמרו לענות הענה יסירנה וכתב כי י"י לצלות יען ח"ם שאמר בספר יירה שהענה בגמרה צכליות והנה צהא בגמרה הענה צכנהדי גדולה עם לצלות אז הכל נחון צמדת לך וגומרת הדין וכמו כן כל אדם מישראל שלל

שערי צדק

שלא זכה צעונותיו לעלות מן הזרעות הרי הוא בכל המזלות ויידון ע"פ הכוכבים לפי שהכבי' והמזלות הם מן הזרעות ולמעט לפי שהזרעות נקראים שמים ואם זכה אדם מישראל' אעפ"י שהמזלות מורים על עניות ודלות ומסרון בנים וקולר חיים אוחזו הדרך עולה למעלה וממקום הכוכבים וה"ם העלייה ואז מפיק כל לרכיו ודוחק מערכת המזלות שהעלייה היא סוד מקום כל המזלות וה"ם מזל הגדול שמשם יאבנו כולם ועל הכל גרס' חיי בני ומזוני לאו צדוקא תליא ונתחל אלא צמחלא תליא מילתא דח"ם חנה ותתפלל על י"י השלך על ידו"ד היבך והנני יוסף על ימך ומקום הזכות הוא סנהדרי גדולה אם זכה לדיק לעלות לעלייה קורע כל גזר דין שנעולם והטעם לפי שנדבק צדמת עלייה אין חזק ואין פגע רע ואין מסרון כדבק צדמותו מקום לפי שהוא המקום השלם ונכל מיני שלימות ושם הששון והשמחה תמידית וזו היא שאמר צכ"ג וקורין אותו צתי גואי ומה שאמר צמגיגה ויקרא ידו"ד אלדים לצאות ציום ההוא לצבי ולנעסד ומקשי והא כתיב הוד והדר לפניו עוז וחדוה צמקומו לא קשיא הא צתי גואי הא צתי צדאי דע כי צתי גואי נקרא מן הצינה למעלה שהוא קו העלייה צתי צדאי מהתפארת והמלכות לפי שצבי התפארת שצבי' שרים שלרים את ישראל כשהם חוטאים וצבי' המלכות כל כפאות של מלכיות נכריות והיא כשופטה צין החומים החוטאים צאותן המקומו' הן הגלות ומיני מחלות ולרות ומסורות ומיני חזק ויגונות אבל מצינה למעלה אין שם כי אם ששון ושמחה אין שטן ואין פגע רע כי הכל צמילוי ומה שחמלא כחזו אין רע יורד מאת ה' הוא מקום העלייה שהוא סוד הצינה ומה שחמלא כחזו כי ירד רע מאת ידו"ד הוא מן הכתרים מכצבי התפארת עד הזרעות לפיכך כחזו לשער ירושלים השליך משמים ארץ תפארת ישראל כלומר הפריד התפארת את מי השליכו תפארת ישראל כלומר נפרד יסוד והמלכות והנן מאלד והספירה הזאת נקראת :

חיים כי ממונו ינשכו חיים לכל דבר שיש בו חיים וצמחך אותם יסוד נקרא אל ח"י וכשתמלאת המלכות מן העלייה נקר' אלהים חיים ומן הספירה הנקרא חיים נמשכת המורה שצכתב ונתנה לישראל לפיכך נקרא תורת חיים וכו"ל חיים הם למולאיה' וכתיב וחי זהם והדברים צמורה דברים צחיים ממש שאל' ואחם הדברים ח"י אלהים חיים כל' היום והטעם לפי שנקרא עץ החיים זה סוד התפארת שהוא עץ החיים לפיכך המורה נקראת צמחו עץ החיים שאל' כי עץ חיים היא למחזיקים זה כי המורה שצכתב היא סוד התפארת הנקרא עץ חיים והכל דבר אחד וכבר ביארנו גדולים בספירה אל' ח"י ובספירה אלהים חיים וכמה עניינים מקרי לז' חושבים שיש חיים טובים או חיים רעים בכל המקראות שצמורה :

דע כי כ"ג שנקרא חיים אין שם רע לא ממש ולא הרצה וצכ"ג שנקרא רע אין צו (חיים) לא ממש ולא הרצה כי הדבר הנקרא חיים הוא עיקל ועלם כל טויות ותענוגים וכל מיני הנגוע העמיד' לדיק' ולחסידיים והמקום הנקרא מות הוא הפך החיים לפיכך אמרה תורה דאם נחתי לפניך את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע עם החיים יבא טוב ועם המות יבא רע כי החיים ממש הם עלם הדבר נקרא כך והוא סוד הספירות העליונות ומקום כל מיני אליהות ושפע צרכה וטובה והללה וצריאות וחיים והמות ממש הוא עלם דבר וצו כל כחות הטובות החלוציות הנקראים אלה זרע חונה ובאר לרם נכרייה והמות ממש הוא עלם דבר יודע סוד זה יצין סוד גוינה ואקפה וימחה האמורה צלדיקים וסוד מיתה האמורה צדעים וסוד טוונת מות סודות גדולים תלויין צענין טוונת מות צמח שרמזו הנה לפיכך רמזו צמח' צרכות כי החיים יודע' שימותו והמות' אינם יודעים עולמות ואמר הדיקים צמיחתן קרוים חיים והרשע' צחיה' קרוים מותים והנני רמזו סודות נפלאות לא המהים יללנה' והטעם כי הדבר נקרא מות הוא הפך עולם החיים הנקרא י"ה אבל ואנחנו נבדק יא מנחה ועד עולם :

דגנ'י מוסף ביאור אמרתי לא אראה י"ה צארץ החיים לא אצינו אדם עוד עם יושבי חלד יושבי חד"ל ממש והכל מוצא לני' שיש לו עינים והיודע אלו הסודות יודע סוד חיי האדם או מיתתו וידע ויצין סוד שאלתיו צדאש השנה זכרנו לחיים מלך חפץ צחיים וכתבנו בספר החיים פ"ה טועים הענין האומר כתבנו בספר החיים טובים ולא טובה שמועת' שאי' מצינים דבר ואינם יודע' כי יש מעלה שנקראת חיים צודאי והוא מקור כל הטויות וכל מיני השפע

השפעה והאלימות וחוסרים שאין חיים עולם דבר אלא חוסצין שהן חיי האדם צעור שהנפש בגוף חלילה חלילה לפיכך לא יצונו עוד העונש והגמול ואחרי שהדבר הזה נעלם מהם והספירה הזאת נקראת :

נדר זהו מקום הנדרי' שאלי' מושגים בנדבה לומר הרי זה לפי שמוזמנת ואינה נמלאת בזמן הזה לומר הרי זה לפיכך כל הנדרי' לומר הרי עלי וכתבי עלי כדריך והנה כל שצוה' זי"י לפי שצו סוד השביעית וכל דר ליהו"ד :

ודע כי במקום דר נמשכ' הנבי' כשאנים באים מלך מערכת הכוכבי' וגם הנבי' נמשכים למזלות ולכוכבי' זהו מקור' לפיכך כשצאין על דר מערכת ואדם חוטא בדר אותה מזה נחסרה מן החוטא וצפון דר' ננים נתיים ממש והנה כשראיה חנה שלא מלאה מקום להפיק ננים בנבדרי גדולה עלתה למקום זי"י"ה שהוא מקום עלייה שהוא מקום הנדר שהוא מקום המשכת ננים ולכן כתבי ותתפלל חנה על יסוד' ותדור דר ליהו"ד ותאמר יהו"ד לנצרות אם ראה תראה צעני אמתוך לפיכך עוז אשר לא תדור נמשחור ולא תשלים כתיבי מולא שפתוך תשמור הוא הנדר הוא מקום השפתיים למעלה והידוע עוד הספירות יודע כל דודמת הלשון בפה הוא עוד הצינה למעלה והתצונן כי השפחת אדומות ואם חס ושלום אדם חוטא במקום זה מנדקקים צו הרבה לפיכך עוז אשר לא תדור שפתותך שואנים נוספות ונר עובר והספירה הזאת נקראת :

תהלה זהו מקום ההלל הגדול הגמור שאין במקום הלל זה דילוג אלא הלל גמור ממש : **והנה** אודיעך בנ"מ שתמלא הלל בתורה בנביאים בכתובים הוא רמז לנבי"ה והנני רומז ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה להם להלל ולשם ולתפארת ולתתך עליון גדולי לפיכך להלל כל הנשמה תהלל יה שלשה תצות הללו מורות זו על גבי זו הנשמה תהלל י"ה והנפש היא לתפלה ולנצח שם ידו"ד ומה שתמלא הללי נפשי את ידו"ד זהו עוד הלל שאין גמור כגון הלל של ראש חודש וחול המועד של פסח ולא תמלא הללי נפשי את י"ה אלא השם הכל מצוה :

ודע כי בנ"מ שתמלא הלל גמור ז"ס הצינה והתהלה והלל שאין גמור הוא עוד העלכות אלה תולדות פרץ לפיכך כל האומר תהלה לדוד בכל יום מוצת לו שהוא בן עו"ה עוד סוד המעלות שנו כאן לפיכך תמלא תצומרים שתתחלה הללויה ומסיימין הללויה כמה נפלאות גמחים במקום הללו כללית הנשמה מעולם התפלה ומחזרת לעולם התהלה הללויה צראש הללויה בפרק והידוע סודות הללו יצין עוד פסוקי דמרה שמתחילין בהללויה ומסיימין בהללויה והתצונן כי הכל לתפלה ואין הכל לתהלה ודע כל האומר הלל גמור בכל יום הרי זה מתקן ומגדף אין משתמשין בכלי קדש בחול והמדה הזאת נקראת :

שופר גדול שתלוינו צו כל מיני שמחות וכל מיני חירות וכל מיני גאולות וצטעה שמתעורר המדה הזאת לגאול את ישראל אז יהיה הקיצוץ מארבע כנפות הארץ לפי שזו היא המדה הנקראת :

סוחרת המקפת כ"ל ואין דבר מקפת אותה לפי שהמלכות כמה כמות אחרות מקיפות אותה לפיכך הוא בגלות ציניהם זאת ירושלים שנאמר בתוך הגוים שמתיה ומצינותיה ארצות שנא' היתה ירושלים לנדה ציניהם לפיכך תתפזרו ננים לארבע כנפות הארץ אבל בהתעורר הצינה הנקראת :

רחובות נקרא סוחרת עוצר לסוחר שהוא עוד של שופר גדול אז יהי' הקיצוץ גליות לגמרי וס"ה והיה ציוס שהוא יתקע בשופר גדול ונאו האוצרים צאריך אשר והנדרים צאריך מלרים על מה אצ' הארץ הנדיק אצד מן הארץ ובתקיעת שופר גדול תחזור אציה לצעלי ותחזור השכינים לזיון אצל חדע כי הממן תורה בסיני בשופר ילחם היתה תקיעה והנה יעקב עוד השופר וילחם חוקע לפיכך שופר של ראש השנה הוא עוד תקיעת שופר ילחם כתיבי מי יקום יעקב כי קטן הוא לפיכך והיה ציוס שהוא יתקע בשופר גדול ואז בתקיעת אותו שופר הוא קיצוץ גליות לגמרי שהרי אותו השופר גדול הוא והוא מושך לו כל גליות ישראל למעלה מן היריעות לגמרי ולא יעיקו עוד לרדף ולא יוספו עוד לטמא אותה לפי שירושלים תהיה דקנה ומתאחדת ציני"ה לפיכך הרחיבי אהלך ורחבה ונסבה למעלה למעלה וכתבי כי אוריש

שערי צדק

אורים גוים מפניך והרחצתי בגזלך ומשם ואילך לא יהיה מקום לכחות העוונות לעד ולעולם
ליכנס לירושלים כי בחקיעת שופר יכרתו ויאצדו הזרים והקטגוריי ולא ישאר לוחץ ומוחוץ וגם
את הגילולים ואת רוח העוונות אעביר מן הארץ והאלילים כליל יחלוק ואז יהיו כנפי הבינה
פרודות ופרושות על המלכות בסוד ידו"ד אדני זהו סוד ציוס הוא יהיה יהו"ד אחד ושמו
אחד ולא יהיה מקום פרעה לנחש ליכנס ואז ימחה זכרו ויאצדו מן הכבא שאנ' כי יד על כס
יה' ומלחמה ליהו"ד בעונק ואז יתמו חוטאים מן הארץ ורשעים עוד איני' צרכי נפשי את ידו"ד
הללויה הללויה בודאי כי משם יהיה הייחוד שלם למעלה ולמטה ואז הקליפות הנשואות
הראויות לישאר תעמודנה בחוץ צנוקויות ולא יריעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי ומה טעם כי
מלאה הארץ דיעה מלאה בודאי ולא ישאר מקום פנוי בכל הארץ הידוע שלא יהי' מלא דעת
ולא יהיה עין הדעת טוב ורע אלא כולו מלא טוב כמים לים ונכסים ועל אותה טעה כתיב כי
אז אהפוך אל עמים שפה צרורה לקרא כולם בשם ידו"ד ולעצרו כולם שכם אחד שכם אחד
ממש בודאי ועל זאת יתקנו בתפלה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם ואז
הרשע כולה כעשן הכלה כי תעביד ונמשלת זרון מן הארץ ואז חרפת עמו יסיר מעל כל
הארץ והמדה הזאת נקרא בתורה בלשון סתם כיפוריים ומן המקום הזה יתכפרו עונות ישראל
בכל זמן לפי שהוא מקום התשובה ואין כפרה בלא תשובה והנה בכו"מ שתמלא בתורה כתוב
תוספת כפרה כעניין שבתות ור"ח ומועדים שיש בהן קרבן מוסף הוא סוד התגלות המדה
הזאת על מלכות בנסת הספע והאלילות שנתוסף באלותיו היום מוספים זו קרבן ומוסף כלומר
תוספת כפרה כענין שאמר בתפלת ראשי חדשי' לעונך נחת זמן כפרה לכל תולדות סוף דבר
בכל מקום שתמלא בתורה לשון כפרה הוא סוד התשובה והפירוש והכפרה והכל מטעם שאמר
שהוא למעלה מן הצורות והשמים והוא מקום עולם הרוחניים וכשיפתחו שערי ציון אז יתראה
שערי האור בתלבו"ת באתון המזנים והסוד כתיב שער החצר הפנימי הפונה קדים יהי' סוד
ששת ימי האנושה וציוס השבת יפתח וציוס החודש יפתח דברים גדולים וגו' הנה לפיכך זהו
זמן כפרה והכני מוצא דע כי בהיות הכתר מתגלה אין מקום לפנים של זעם לעמוד לא מעט
ולא הרבה וסימן יאר ידו"ד פניו אליך ויחוקך הכל רמזו כי במאור פנים העליונים אין מקום
לפנים של זעם וחנותי את אשר אחון לפיכך כל מיני כפרה תלוין במאור הפנים העליונים כלומר
בגלוי הפנים ואותה טעה נקרא עת רצון בכל העולמות כולם :

ידע כי בהיות המלכות עומדת צר"ה לתת חשבון על כל אשר עשו ישראל כל השנה שעברה
היא עומדת בצורה וכלימה על מעשיהם של ישראל לפיכך מתכסא בכתב ליום חגיגו
כמי שמתעטף ומתצוץ להציט והסם ית' פותח שערי אורה מר"ה עד י"ב שאלו הן שערי
ציו"ה וכשאותן שערים נפתחים אז כתיב דרשו ידו"ד בתמלא קראחו בהיותו קרו' יעזוב רשע
דרכו ואיז און ומחשבותיו ישוב אל יי' וירחמנו ואל אלדיו כי ירבה לבסות המצין דרך זה
יבין סוד עשרת ימי תשובה למה נקרא ימי תשובה ימי תשובה ומשם ולפי ששערי ציו"ה ושערי
חירות ושערי גאולה ושערי כפרה פתוחות מר"ה עד יום כפור צין' ללצור צין' ליחיד לפיכך
דרשו יי' בתמלא קראחו בהיותו קרוב קרוב בודאי שאלמלא שערי ציו"ה פתוחות רחוק היה
הדרך מאוד וכן הוא אומר מרחוק יי' נראה לי והטעם אהבת עולם אהבתיך הט' אזכך וטעם :

ידע כי יום שנעקד יחזק על גבי מוצת ציקס אצרהם אצניו ע"ה שיפתחו שערים הללו לכל
ישראל להיות כפרה לכל מחמס והס' אורה לו לתת לו מתנה זו לצניז ולפתוח לפניהם
שערי תשובה וכה"א ויקרא אצרהם שם המקום ההוא יי' יראה אשר יאמר היום צהר יי'
יראה אותו היום הוא כפרה לזרעו של אצרהם הנקרא מדת אהבה ולפי שספירות הקדושים שהם
כתר חכמה ציו"ה ומתגלות ציוס שנעקד יחזק מר"ה עד יום כיפור השערים נפתחים בזכות
אהבה של אצרהם זהו מרחוק יי' נראה לי אהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד חסד
בודאי לפיכך יי"ה יום אחד ששני ימיני כפרות נאחזים זו כפרת המלכות למעלה וכפרת הצנים
למטה וסימן וכן יעשה לאל מועד השוכן אחס בחוץ עומאחס יום הכפורים בודאי למעלה
ולמטה וכתיב וכפר על מקדש הקדש ואת אלמ מועד ואת המוצת יכפר ועל הכהנים ועל כל
עם הקהל יכפר ציוס כפורים הוא בודאי לא יום כפרה אלא יום כפורים והמצין סוד זה יבין
כמה

כמה גדול כח התשובה וכמה עולמות מתקן החוזר בתשובה ויבין כמה מעלות מקלבל וכמה גדרים פורץ מי שהוא חוטא למטה וכן הוא אומר לך דר' כי שחת עונך צאמת צנים ומשחיתים צאמת הורסים צביינים ומקלקלים שורות ועוקרים נטיעות ומשחיתים עולמות ומשחירים ליטורות למעלה נפשיים שפוטעים נדחים צלי ספק לפיכך כי יום כפורים הוא למעלה ולמטה וכן הוא אומר ונפשיים שולחם אהבם :

ודע כי בהתגלות סודות הצניע שהם סודות הכפרה אז כתיב כי ציום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם כתיב יכפר עליכם ולא כתיב אכפר אתכם והכל רמז כי שלשה ספורות העליונה קשורות צמלת הוא אונגליית צמלת אתה תחתונה צמלת אתי כמה שערים פתוחים צמקום זה למי שיש לו עיניים :

ודע כי עבודות הנעשות ציום הכפורים צבד לכן הן עבודות היום ועבודות הנעשות צבדי וזה הן עבודות שאר הימים תמידין ומוספין והכל רמז צמקת יו"כ אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה צוא"ת אני בועה צאמת יצא אהרן אל הקדש לפי שביום הזה אז מתגלה עולם הרחמים לפיכך צאמת אני בועה והסוד נחמתי כעצ פשעך וכענן מחמך שובה אלי כי גאלתך הכל מוצא והטעם שהכתב עם חכמינו מתגלה ציום הזה לפיכך לית רשות לשטן למקטין והנה שני שעירי יום הכפורי ושאר עניינים שעבודת יום זה מורים אותנו סוד התגלות דין ורחמים והלורך צעולם לכחות המלוכות והש"י נתן פרס לכל כח כפי מה שהוא שאלם היו כל הכחות שצעולם עומדות על משמרתם צתיקון הצריחה שסדרים הש"י היה הכל מוצה ואין שום מניק צעומדו צמקומו כלומר הכחות הפנימיים צפנים והכחות החיצוניים צמקון וזהו שאמר הכתוב וירא אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאל צבל צהתהפכות הסדרים שסדרים צתחלה וככנסו חילונות לפנים וילאו הפנימיות לחון אז נתקבלו השורות וכמחלק השכינה ונמלא הגליו' לפיכך לריך להתצונן צקדר הליכות פנימי וחילון ואז יבין נעשה אלדים הוא כי לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע וכתיב והאלדים עשה שיראו מלפניו וכתיב לצד זה ראה מלאמי אשר עשה האלדים את האדם ישר והמה צקשו משצונות רבים כלומר קלבל אדם הראשון התכוונות והסדר' והצנים מנאים לפנים והוליא עהורים לחון ואז נהפכה הקערה על פניה ונתקבלו כל הצניינים והסדרים וזהו סוד הכנסת ללם צהיכל כי ראתה גוים צאו מקדשה אשר לית לא יצאו צקהל לך וכתיב לא יוסף עוד לצא צך ערל ונמלא ונאמר לא יוסף לצא צך צליעל כלו ככרת צצל אלו עמוד כל הדברים על הסדר תיקומו הראשון היה טוב צמקומו ובהשתנות מקומו נשתנה עמומו ונראהו :

ודע כי בהתגלות הכתר אז יצואו לכל הדברים הפנימיים והחיצוניות תועלת שפע והנאה וזהו סוד שני שעירי י"ב הפנימי והחילון והמנין זה יבין סוד השומר של סמאל וסוד ע' פרי החג ושאר מיני השפע שהיו צאים לאומות והסוד הגדול הכולל את הכל וכבר צך כל משפחות האדמה וסוד הנותן מטר על פני הארץ ושולח מים על פני חולות וכמדותה לנו כי די צמה שרמזנו צמלת יום כפורים :

ודע כי צמפעול הכרמים יש צו כמה נמשכות לכחות החיצוניות ע"י שפע הצא להם צהתגלות הצניע ע"י התלכות **ודע** כי הספ' הזאת היא סוד אות ה' של הש"י שהיא ה' ראשונה של שם המיוחד וזהו מקום הייחוד העליון והגני רומז **דע** כי צהיות לדיק מתאחד עם מלכותו יצא לו השפע מהצניק וכל מיני צרכה ואילנות ואם ח"ו ינמלא הפיכוד צין יסוד למלי אז יפסקו כמה מיני שפע ואיללי לצא אל הת"ת וליסוד מן הצניע ואז מתאסף היסוד למעלה לפי שפסקה יניקתה מן הצניע וכן הוא אומר נפני הרעה נאסף הלידיק והמנין זה יבין שזו המדה נקראה **אם** וכן הוא אומר כי אם לצניע תקרא אל תקרי אם אלא אם וזהו שאמר הכתוב לא תקח האם על הצנים כמה סודות וכמה עיקרים פנימיים נגזרים צמקום זה והמנין זה יבין שלח תשלח את האם ואת הצנים תקח לך לפי שהאם לורך גדול הוא לך לעולם שכולו ארוך ודי לך צצנים צעולם הזה לפיכך ואת הצנים תקח לך והטעם שילוח האם למען ייעצ לך והארכת ימים והכל רמז לידעים :

ודע כי כמו שהמדה הזאת נקרא לך עליון כנגד לך תחתון כך כתיב יד"ו אדכ"י זו משפעת

שערי צדק

ונשפעת בזה איננה עילאה משפעת על איננה תחלה כחצי ישמה אציק ואמך ותגל ילדחך א"ס וילדת' והכחוש שאמר ונפשיכם שולח אומכם כבד זיאלרנו נשער ראשון :

ודע כי השכינה הולכת עם ישראל בגלות אבל לך העליין לעולם לא זה ממקור' כחצי כי אם לגינה תקרא ותזונה חתן קולה פקח עיניך כמו שכתבתי לך בעיני הדינה וסודיה כי זה חבנה וחבנה עולם התחמון ועולם העליין והש"י ייטו בדרך האמת אמן סלה :

השם התשיעי לספירות הוא שם י"ד ואע"פ שג' ספירות עליונות נמשכות בזה השם והנה היור רוח לספירות ה"ה הנקראת חכמה וה' רוחות בנינה וקולו של י"ד הוא קוד הבתר הנקרא אין סוף לפי שאין לבתר אות מקוונת אלא נאמרת בקולו של י"ד רוחו לא"ס והנה אלו ה"ג ספירות נמשכות' צל' ובהן נאמרות ר"ס בקול' ה' ע"י ת"ת ובה"ת נאמרות ספיר' העשירי ע"י יסוד :

ודע כי י"ס זכ"מ הוא קוד עולם הרמזים ודע כי י' הוא כסא ל"ה ה' אחרונה היא כסא לאות ו' והש"י מחייתו בשם יו"ד ית' ולפיכך עזי וזמרת י"ה ויהי לי ליטועה כלומר זמרת עולם שאין סביו לו מקטרג ולוחץ ולר' אלוים זמרת אמת כי הזמירות במקום המזמור הם הלוחץ בעינין יו"ד וענין אצורה ולפיכך זמירות היו לי חוקיך בנית מנורי נותן זמירות בליה עת הזמיר הגיע זמיר עריצים יענה וברא הזלזל במזמירות ולפיכך מזמור לרוד ויעקב אצירו אמר קחו לכם מזמרת הארץ בכלים ומעולם הרמזים המעיד עליהם ולפיכך אמר ואל שדי יתן לכם רמזים לפני האיש נחמלל צל שדי לזמיר ללוחץ די ולפיכך קחו מזמרת הארץ ראש כנה כח האצורה גדול ולפיכך מן המליך קדחת' י"ה עכ"י נמצא י"ה שיהא עולם הרמזות שאין שם מלכים וכבר זיאלרנו שעולם המלכות והאצרות הוא מן המצויות ולמטה והקוד מקום המשכת הלוחץ ויעתק משם ויחפור צלר אחרת ולא יצו עליה מעט ויקרא שמה רחובות לפי שאין שם מלכות לשום שר עליין ולפיכך על ידי רחובות העליונים וזה לצד שזע זהו קוד ועל משם צלר שזע והקוד קחו מזמרת הארץ בכלים ואל שדי יתן לכם רמזים והידע סודות הללו יודע מדוע נקרא מלכים ונקרא פרע' כי שני אלו סמכים זה לזה ולפיכך הולכו להיות הכיסים והנשללות צמורים ונפרעה כי צמקום המלכים שם מיי' הפורענות ופרעה הקריב ופרעה קרב מצינו ליה אלא ופרעה הקריב את ישראל לאצרים שבמזמים מה כחצי צמיר' וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מלכים נוסע אחריהם וייראו מלח וילעקו בני ישראל אל י" והוא טעם י" צלר פקדון נקוד לשם מוסר לנו וכחצי ואלה הגוים אשר היות י" לנכות בהם את ישראל וכחצי תחת אשר לא עזבת את י" אלמך ועזבת את ארצך :

ודע כי בהתחלק ישראל אפילו מעט מהיכל המלך מיד פוגעים בהן מיני חיות רעות דושים ואריות ונחשים ועקרבים וכו' ש' אם ישראל פורלים הצדק שפניו הסיכל ופורץ גדר ישכנו נחש ח"ס אל תע ימין ושמאל הסר רגלך מרע אל תע' ללך ישמעאל שהוא צל מלכיהם שהוא ימין שהרי ישמעאל מקטרג' עומדת סביבו ושמאל ללך ילחם שהוא מקום הפה' ושני הפורענות אלא הדבק בתפלתו שהוא הק"ו האנושי ואין ירא מעל רע שהרי אלה עומד צהיכל פנימי צהיכל המעדני' מקום מנוחה אין סתן ואין פגע רע ח"ס ואחם הדבקים צי"י אלמכים חיים כולכם היום וגו' ושעור פסוק וכחצי י' דרך ישר לפני אש ואחריה' דרכי מות צו"ס אל תע ימין ושמאל וכו' שאלה מולא ישר או מישרים אלו תן שתי מדות הנקראים :

זרועות וכן מישרים וישר הוא בהתחלק הספירות כל אחד מהם על מקומו ח"ס ישר יחזו פנימו אומכם כי ישרים דרכי י" ולדריקים ילכו צם ופושעים יכשלו צם הכל מחוק לידוע האמת :

ודע והאמן כי בהתחלק כל הספירה על התכונה נקראים ג"כ : **מישרים** אומכם י' דרך ישר לפני אש ואחריה דרכי מות ושעור מקום הזכרים ומקום הנקבות בפסוק זה ע"כ זכ"מ שאלה מולא צמורה שם י"ה הוא מקום הרחובות אין סתן ואין פגע רע ולפיכך כחצי כי י' על כס י"ה צמרת הוא על כס י"ה הכל מצויר וכחצי עזי וזמרת י"ה ויהי לי ליטועה זה בהלחמו פרעה אצל לעמיד לצד מה כחצי עזי וזמרת י' ויהי לי ליטועה וכחצי אורך כי אפפת צי ישוב אסף ותנחמני ח"ס אם עוונות תשעור י"ה אדכ"י מיי יעמוד הכל רוחו והספירה הזאת נקראת :

מחשבה זכ"מ ח"ס המהשגה מן הכתר זהו מקום התפשטות החפץ והאלימות ח"ס קולו של יו"ד המחלת התפשטות ה' והי' נקודה מחשבות זהו מקום נקרא עמק אשרי מי שיגיע למקום זה זהו סוד הפנים הפנימיים וע"ז אמר שלמה עמק עמק מי ימלאנו ב' פעמים עמק הצינה ולפנים מן הצינה עמק החכמה הנקראת מחשבה ושתי מדות הללו נאמרות בכתר והסוד מאוד עמק מחשבות' הן נפלאות זהו המהשגה הנקראת זכ"מ :

עומק ח"ס ספר יצירה לפי שהמהשגה נקראת סודרה וסודרה חכמה וצינה כי טוב סודרה ומסר כסף כמה נפלאות רמזים כי סודרה של כסף אע"פ שהוא מקום הסוד כמה רבים ומקטרגים סביבותיה אבל כי ליושבים יהיה לפנים יהיה סודרה לאכול לשבעה ולמכסה עתיק הכל רמז ולפיכך ציקש אצרהם מערת המכפלה וקנה אותה ואלה צני עפרן וצני חת צד' ואלה שקל כסף עובר לסוחר כי טוב סודרה ומסר כסף ולפיכך המהשגה היא המקפת את כל הספירות של מטה מן הכתר זהו סוד ספר יצירה עומק רום ועומק תחת עומק מזרח ועומק מערב עומק לפון ועומק דרום עומק טוב ועומק רע כל הדברים' שצבולם שחת הכתר ככללים במהשגה והמהשגה מקפת את כולם וסובבת עליה ולפיכך מאוד עמק ומחשבות' מים עמוקים בלב איש ואיש תבונות ידלנה עמק עמק מי ימלאנו והמזין עיקרים הללו יתבונן בכתם מקומות סוכתו בחרה לשון מחשבה כי לא מחשבות' מחשבות' והנה בללל והעושים במלאכת לאמר' זהו לחשוב מחשבות לעשות זהו ובכסף ובנחשת- וכחצי מעשה חושב מעשה רוקם מעשה חושב צורות שהוא רומז לעולם המהשגה מעשה רוקם צורות שהם רמז מן הזרועות ולמטה הכל מוצא :

והנני רומז זכ"מ אומר עלה במהשגה ואמר ירד במהשגה ויסב אל העלייה וישכב שמה ואמר ירד למרכבה דע כי המרכבה היא למטה מן המהשגה ולמטה וכל' המרכבה כללם עד המהשגה' ולפיכך אמר עלה במהשגה וממהשגה ולמטה ירד למרכבה זכאן סוד פנים ואחור לזן ושחור סוד שמים וארץ זכאן סוד רחמים ודין זכאן סוד העינים עיניו כיונים על אפיקי מים רחמים זחלז יושבת על מלאות סוף דבר זהו מעומק לפי שהיוד דבקה בכתר עליון אינה מתפדרת מנונו ונקרא :

אין סוף ולפי' עמק עמק מי ימלאנו מאוד עמק ומחשבות' והנני רומז עומק המהשגה עליו נאמר שיר המעלות ומעקים קראתי' י"י העולה עד המקום הנקרא ממעומקים תפלתו צלי ספק מתקבלת שהרי הוא דבק בכת"ר ועולה לעולם הסוד והרחמים ויפק רלון סוד רמז הנה ולפיכך רחוק מה שהיה ועומק' עמק מי ימלאנו אונם הם ששטת ח"ל מתפלל לשם לכות מלא אשה מלא טוב ויפק רלון מה' ויפק רלון ממש ח"ס ממרחק תביא לחמה ולפיכך הכל גלוי לעין כל משכיל חו היא הספירה נקרא :

רצון שהרלון והמהשגה מתאחים בכת"ר ענין אחד זה המקום שלא השיג נצח צבולם לדעת מתנת הרלון והמהשגה ולפיכך במקום הזה מתאחים ענין רשע וטוב לו ענין לדיק ורע לו ולפיכך אמר צענין מיתחו של רבי עקיבא הראשני תורתו הראני שכרו ראה שחומכיך את צטרו צמקולים אמר זו תורה חו סברה ח"ל שחוק כך עלה במהשגה' ולפיכך כחצי אני אעביר כל עוצי על פניך וקראתי צסם י"י לפניך ומותי את אשר אחון אלו הן הפנים שלא נכנס בהן משה רבינו ע"ה ולא צריה צבולם וע"ז נאמר והחכמה מאין תמלא תהום אמר לא צי היא וים אמר וגו' באוננו שמענו אלהים הדין דרכה :

ודע כי זהו הנקרא רלון' צאין גבול לפי שמתחצרת צאין סוף ולפיכך יו"ד וקולו של יו"ד פותח את ידך ומשביע לכל מי רלון ולפיכך ציוסף ורלון שוכני סכ"ה תבואתה לראש יוסף ולפיכך מראש הררי קדם וכבר ידעת שהכתר נקרא הרר' קד"ס יוסף המשיך לו הרלון מן הכתר ברכות שמים מעל ברכות תהום רוצלת תחת ולפיכך צבור שורו הרר לו ואינו מתעורר מתקדמו שכן צין קריי שור ולפיכך בן פורת יוסף בן פורת עלי עין הנה עין י"י אל יראיו הכל רמז :

ודע כי הזוכה לישא צה זוג הראויה לו מן המקום הזה הוא שואב לישא אשה ההגונה לו והרי הוא סוד אדם צודאי ואם חטא אדם ולא זכה לישא אשה הראוי' לה יקדמו אחד צדמתי

שערי צדק

ברחמים ח"ם גדול תשמענו בקבלה פה אל פה בעז"ה ולפי' כתיב מלא אשה מלא טוב ויסק רלון ניי' והיודע סוד זה יצין סוד ויצן יי' אלקים את הללע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם וכתיב ויאמר האדם זאת הפעם עלם ונעלמי וצער ונצטרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת וארז"ל בנשכת נדה ויצן יי' אלקים את הללע אשר לקח מן האדם ונלמד שנתן הקב"ה צי"ה יתירה בנשכה ויתר נבאש וכתיב ותלך לאלה לקראתו ותאמר אלי תנא כי טכור טכרתיך וכתיב ונצני יטשכר יוד' בינה לעיתי' הכל ידעו מן האם כי אם לבינה תקרא ולפיכך צעון נדרים אשתו של אדם ונתה ח"ו והמצין טעם זה יצין מה שאמרו ראוי' היתה צת טבע לרוד נשטת ימי בראשית אלא שאלכל פנה ולפעמים ישא אשה בתולה ואינה צת זוגו ולפיכך אמרו עם הארץ טכטא צת כהן זוגו אינו עולה יפה או היא קצרתו או הוא קוצרה וכתיב בגדו צנים זרים ילדו עתה יאכל חדש חלקיהם ולפיכך כתיב כי אם לבי"ה תקרא ולפיכך אמרו מלא אשה מלא טוב ויסק רלון ניי' ואין מנייה אלא דבר שאבד לו לאדם ולפיכך אמר דוד כי אני לללע נכון ומכאזי נבדי תמיד לללע ודאי אכל לפי שזכה יוסף העדיק לבת זוג ראיה ואמר ורלון' שוכני פנה ולפיכך ידע שכורה אף אני זכור אחננו עליון לנולכי ארץ ולפיכך נחמנה פרכם על העולם וכתיב ויכלכל יוסף את אציו ואת אחיו ולפיכך ארין יוסף הלך צמדצר עם ארין הצרית :

ודע כי בתחלת התפילה כתיב אדני' שפתי תפתח ופי' יגיד תהלתך ולצטק כתיב יהיו לרלון אמרי פי והצונק ונה שאמר צענין אשר יעקב אמר נאשר שניה לחמו והוא יתן מעדני מלך ולא פי' יתר ונשה רצינו פי' כל המפתחות ואמר צדק נצנים אשר יהי רלון אחיו וטובל צמון רגלו טובל צמון רגלו צדאי' הכל נוצר והטעם לפי' שהוא מושך מן הרלון' (פירוש חז"ל הגי' אל כח"ר נקרא שמן כי שמן בל"ת צ"ט שהוא בגימטרי' את"ה) חסו וטובל צמון רגלו והכני נוצר נאשר טלדצק צדקון הוא טובל צמון רגלו וזו הספירה נקרא' : **ראשית** כל' הראש הננושך מן הכתר ובראשית זה נבראו כל הנצרים ונאללו כל ימי אילנות ח"ם בראשית צדא אלקים וסוד של צ' דבראשית גדולה שחרגס ירושלמי בכתוב' כל' בראשית צדקון סוד המהשנה צו עושה הכל ונמסר ראשית זה נאללו כל הדברי' הנקראי' ראשית כל אחד על מקומו לפי ימי האילנות ולפי צריאות העולמות כך סוד כל אחד מהם כתיב יי' קניי ראשית דרכו קדם ונפעליו מלא כתי' קודש ישראל ליי' ראשית תצוהם כתיב ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון כתיב ראשית חכמה יראת יי' והנה סוד בראשית סוד הספי' השנייה הנמשכת מן הכתר צבור אות יוד' וזו היא הספירה הנקראת : **חכמה** כתיב ה' קניי ראשית דרכו קדם ונפעליו מלא קדם הוא קולו של יוד' א"ז הוא סוד הצי"ה ח' ציה אז יסיר נשה אז יסיר ישראל ונעולם נכסתי מלא ונקדמי ארץ נכון כסאך מלא ח"ם חכמה שאמר שלמה כל זה נסיתי בכתובי' אמרתי אהבתי והיא רחוק' נומני וכבר בלרנו רחוק וזה שהיה ועמוק עמוק וני' ינאלנו ממרחק תציא לחמה וא"ת והא כתיב וז' נתן חכמה לשלמה אלא זו חכמה אחרינה הנקראת מלכות ונתת מלכות רלה שלמה להכנס לחכמה הנקרא' ראשית המהשנה הדבק בכתר ואמר כל זה נסיתי בכתובי' הנקראת מלכות אמרתי לחכמה אגיע עד הרלון שהוא סוד חכמה ראשונה והיא רחוקה נומני :

ודע כי יש חכמה חלונה ונקראת חכמה צני קדם היא חכמה שנתן אברהם לצני הפילגשים וכתיב ויתן אברהם את כל אשר לו ליחזק ולצני הפילגש' אשר לאברהם נתן אברהם נחת וישלח ועל יחזק צנו צעדות הי קדמה אל ארץ קדם ולפיכך ותרצ חכמה שלמה מחכמה כל צני קדם ומה שאמר וישלח ועל יחזק צנו כמו שאמר וישלחו מן המהנה כל לרוע וכל אז אומנם בכתובי' המהשנה מה כתיב עמוק עמוק וני' ינאלנו :

ודע כי הכתוב שאמר ונה רצו ונעשיך יי' כולם בכתובי' עשית הכתוב זה רמז בכתובי' המהשנה ובכתובי' אחרינה והכל ענין אחד ומה שהתחיל ב' יצירה בל"צ נתיבות חכמה חקק יי' לציאות בלמות כתיב ובלז כל חכם לב נחתי חכמה והחכמה בלז והסוד כי אותיות השם אינה מתלצשת בלמות אחר אלא בשתי אותיות הללו ובכתובי' עליונה כתיב יי' בכתובי' יסד ארץ כונן פומים בתצונה וכתיב ציוס עשות יי' אלקים ארץ ושמנים וכתיב בראשית צדא אלקים את השמים ואת הארץ וכתיב וני' חכם ויצן אלה נכון וידעם כי יסרים דרכי יי' וגו' צפוקו הזה

הזה הוא סוד הספיר וסוד כל כוחות החילונות שמקיפין להם מנחון והנה צפוק זה אומר סדר האלילות הספירות והמשכס מן הכתר הנקרא אי"ן סו"ק לפי שהחכמה נאללת מן האי"ן שהוא א"ס שאין מושג וכו"ל והחכמה"ה מאין תמלא ח"ס קולו של יו"ד לפי שהאי"ן אין לו אחר ומקיימת ולפיכך נקרא אי"ן אין למעלה אי למטה בית קיבול לשפע הספ"ה ולפיכך והחכמה מאין תמלא לדיק להקריב אדם ייחוד אלילות החכמה"ה צנינה והצנינה צדעת ח"ס מי חכם ויזן אלה יקרב הצנינה לחכמה כבוד וידעם יקרב הדעת לצנינה כי ישרים סוד גבורה וגדולה הנאחזים צדעת זה מנחן זה מנחן כי ישרים ודאי זה מול זה דרכי י"י אלו נלח והוד שוקיו עמודי י"י דרכי י"י צדאי צים דרכין ולדיקים ילכו צם לדיק ולדק לפיכך לדיקים כתיב ונ"מ חקר יו"ד אחת לדיק ולדק ופוטעים יכשלו צם מוקס הפוטעים והמכשלים סניצ רשעים יתהלכון והמכשלות את הרשעים וישלחו מן הנמחה כל זרוע וכל זר עמל לפש צדד ישז מנחן למחנה מושבו ויולא אחרו החולה וילאח שמה חוץ וילא אל נמחן למחנה לא יצא אל חוץ הנמחה ופוטעים יכשלו צם כי יש מוקס שהוא מכשול לרשעים כתיב דרך רשעי"ה צלפלה לא ידעו צמה יכשלו ולפני עור לא תתן מכשול ולפיכך זאת ירושלים צתוך הגוים שמתים וסניצותיהם ארלות וילא צן אשה ישראלית ותלא דינה צת לאה הכל רמז ונצואר לפיכך מי חכם וישמר אלה ויתצוננו חסדי ה' :

והמבין פסוק זה יצין סוד ויאמר י"י לאדם הראשון לעבדה ולשמרה לעבדה ומצפנים ולשמרה מנחון ולעשות גדרים וסייגים לשמירת הגן שלא יכנסו כחות העומאה לפניס אותם הנקראים פשעים ושצר פשעים ומעשים יחדיו ועוצי יו"ד יכלו לפיכך אמרה תורה לעשות סייגים לחורה להיכלות ושמירתם את משמרתם לצלתי עשות ומקורות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תעמאו צהם אי י"י אלהיכם ומקורות מנוש מוקס הגדר והסייג נקרא חוק חק נתן ולא יעצור לפיכך ושמירתם את משמרתם אם אי שומתי חוק וסייג כ"ש מה שאחם לריכים להסיס סייגים וגדרים מפני יזר הרע שצכס ולפיכך עשו משמרת למשמרת חסו שארז"ל ועשו סייג לחורה ואין הכל נעשה אלא על יד חכמה וצנינה מי חכם וישמר אלה ויתצוננו חסדי יו"ד לדיק להקיף התצונה אל מוקס המסד כי המסד הוא מוקס אחיות השמים והלרים והלוררים ולפיכך צמקס גדולה וגבורה לדיק שומרה חסו סוד שמירת הנקדש שמה השם לכהנים וללויים והנה הכל רמז פנימי וחיון אומר הכתוב צשמירת הנקדש תמיד ואת' וצינך אחך לפני אהל העדות כלומר כהני"ו ולויס שומרים צמקדש תמיד ואתה וצינך אחך אשרי יודעי הסתרים לפי שסניצ המקדש כמה מנחות של עומאה הנה מעשו שלשלו" ששים גבורים סניצ לה כולם אחרי חסו מלומדי ונלחמה ולפיכך מי חכם וישמר אלה וכתיב ויניחם צגן עין לעבדה ולשמרה ולפיכך שבת זכור ליום ושומר ללילה תשת חסך ויהי לילה צו תרמוס כל חיחו יער הכפירים שואגים לערף תזרח השמש יאספון ולפיכך ויניחם צגן עין וכו' ולא עשה כן אלא הכניסם להיכל ולפיכך נתקלקלו כל המקדשים ופוטעים יכשלו צם צם מנוש כי סניצ רשעים יתהלכון ולפיכך צן חכם ישמח אצ וצן כסיל תוגת אמו וכתיב חכם צני ישמח צני אי ואתיבה חורפי דצר הרי כך ונצואר קלת סדר ונעלות סוד חכמה ראשונה וחכמה אחרונה וקלת חכמי הקבלה אמרו חכמה צראש וחכמה צסוק והכני רמז הזכר לחכמה אחרונה וזכה לחכמה ראשונה וכן הוא או' יפה חכמתא לחכמינן וצלב כל חכם לצ כתיב חכמה וכתיב ויהי אם שמוע שמוע וכתיב ואם יפנה צצנך ולא שמוע הכל ונצואר :

ועתה התצונן ושמירתם את משמרתם כתיב עקב אשר שמוע אצרהם צקולי וישומר משמרתם ואמרו ח"ל אפילו ערוב תצטלין קיים אצרהם אצינו ע"ה כל כך עשה סייגים סניצ כנסת ישראל כי כל מה שראו ז"ל ועשו סייגין לחורה לא עשו אלא כנגד הסייגי"ה שעשה אצרהם צתחלה וגלוי תלחא צעלמא הוא הצן סוד גדול גלוי לעינים ח"ס הנוצחו"ה סניצ אצרה"ה וסוד מנעותיו וענייניו שעשה מיני משמרת סניצ החורה צאמת לפיכך אמרה תורה עקב אשר שמוע אצרהם צקולי וישומר משמרתם מלתי מקות וחורות שני תורות תורה שצככז ותורה שצככז"פ ושתימן מתחילות ממוקס אצרהם כלומר מן התפארת שהוא סוד הגדולה והגבורה עד הלאה ומן הזרועות ולמטה השומרה לדיק גדול שזהו מוקס השמים החילוניים עד המלכות ולפיכך מנן אצרה"ה מנן דוד שניסן לריכין שומרה :

שערי צדק

ועתה התזכור צ"מ שתמלא בחרה שמירה וענין אברה' שאל' וישמור משמרתו וענין מה שזכרנו למעלה כמה עניינים עמוקי' רמזים ואחר שידעת זה התזכור כמה עניינים רמזים צמה שאמר הכתוב ראשית חכמה יראת ה' וכבר רמזנו לך ספירה זו נקראת חכמה ונקראת יראה כלומר מקום היראה כי המגיע לדעת קלת המעלות ספירה זו כמה הוא לריך ליראה לפני הש"י מרוב קלות האדם ושלמותו ומעלת הש"י והיראה בשני דרכים יראה פנימי' ויראה חיצונית יראה חיצונית למטה מן האהבה ויראה פנימית למעלה מן האהבה ולפיכך יראה זו למעלה מאהבה כילד יראה חיצונית היא כוד כל היראה מלעבור מל' המלך ולכלתי יענה ולכלתי יתרג' ויתפס צמאמר המלך וישפט בשפטים רעים זו היא יראה חיצונית אבל יראה פנימית היא צהיות האדם משיג מעלת הצורא ית' ורוב התענוגים ועושר וכבוד שהם צהיכליו ומזונותיו לעצמו אותם שהוא חפץ וצהגיע האדם לידעית מעלה זו יפחד ויצל ויאמר שמה איני רואי לעמוד צהיכל מלך כי לפי רוב מעלותו וגדול פחיתותי ומסבירי ימלא צי ערות דבר ויוליאני לחון מהיכלו וממלא כל ימיו עומד ציראה ודאנה לצל ימלא צו המלך מוס או מסרון או ערות דבר ויוליאנו לחון כמו שאמר הפסוק ולא יראה צך ערות דבר וצז מואחריד וממלא זה ירא ודואו כל ימיו מרוב אהבתו וחצתו לידבק במלך ולהיות מואשרתיו וזו היראה שהיא למעלה מן האהבה ועל זה נאמר צאברה' כשרלה לשמוע את ילחק כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה וזו היא היראה הפנימית כי המגיע למעלה זו הרי גופו ואשתו וצניו ונכסיו אינו כדאי למקדם על הצורא ית' כמו שקנה שיה מלא ככרי כסף וזהו צפרוטה אחת ולפיכך כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה וזו היא היראה הפנימית שעליה נאמר אברהם אבינו ע"ה גופו ואשתו וצניו ונכסיו ונאמר צו אברהם אהצ' והגני רומז יראה למטה אהבה למעלה הימנה יראה למעלה מוננה והנה הכל רמז צענין מעלת הספירות :

ועתה התזכור צמה שאמר הכתוב ראשית חכמה יראת ה' וכתיב אשרי איש ירא ה' צמלותו חפץ מאל זו היא יראה הנקרא למעלה מן האהבה וכן אשרי ירא יד' המלך צדרכיו אמנם צעבור תהיה יראתו על פניכם לצלתי מחטאוי יש פנימי וחיצוני צדכרים התזכור צעיקרים גדולים חדרים גדולים תלוינ' צעברה אשרי מי שימננו ה' ית' עינים לרשות ולהצין ועתה התזכור קוד יראה פנימית וקוד יראה חיצוני' יראה פנימית קוד מעלות המלך ית' קיום מלות עשה יראה חיצונית קוד השמירה מן הקליפות חיצונית הנקראת ערלה וממלאה מלות לא תעשה :

ודע כי צהדבק קוד יראה זו צמלכות אז כתיב אשה יראת יד' היא תהלהל היא תהלהל צודאי הכל רמז והכל ע"י הצנים הסגורים וספירה הזאת נקרא :

עדן כלומר המקום הנוצב מן הכתר כי עדן הוא לשון מקור וכהא אמרינן צשרה אמנו אחרי שצפסק המקור מדוניה ולא היתה ראוי לילד וכשתחדשה צמקור הדונים אחרי צלותי היתה לי עדנה כלומר מקור החיים ומקור המלך כי המלך נמשך לאשה מן הדוני' ליודעים סתרי הצריאה ולפי הממשצה והרלון הוא קוד תחלת האלימות והשפע צצריאות הנקרא עדן כלומר מור הנמשך מן הכתר ונקרא מקור כמו שאדם רואה את המים היולאים מן המקור ואין אדם רואה את המקור שמונו תחלת המקור שהוא עמוק עמוק וכה"ל והנה יולא מעדן יולאים מן המקור וצלטון ערבי קורין למקור מעדן וכן תחלת השמשכה שהוא קוד חכמה ראשונה נמשך מן הכתר הנקרא א"ס לפיכך עמוק עמוק מי ימלאנו וכתיב מים עמוקים עלה צלל איש ואיש תצניות ידלנה :

רפיכך קוד הערכנה וייחוד השלם אינו רומז ונהר יולא מעדן להשקות את הגן ונהר יולא מעדן קו האמלעי הנמשך מהכתר על ידי חכמה וצניה להשקות את הגן מלכות עד כאן היחוד אבל נמש יפרד והיה לארבעה ראשים ומלכאן ואילך קוד עולם הפירוד קוד ארבע מנחות שכינה וההיכלות ושאר השרי' הממונים נפרדו כולם זה מזה אבל והנהר היולא מעדן להשקות את הגן זהו קוד אד"ד תפארת מלכות קוד הייחוד זהו קוד שלשה ספירות של שצת ויצרך אלהים את יום השציעי ויקדש אותו כי צו שצת מכל מלאכתו כי צו שצת צודאי קוד המנוחה צמלכות וכל הנעשה צעולם על ידי נעשה לפיכך עדן צודאי והכתוב מכריז ואומר יטע ה' אלקים גן צעדן מקדם קוד עדן היולא מהכתר רלון מאין גבול מאין סוף והנה הצנים

הצניע הוא סוד הכהר היולא מן החכמה להשקות כנסת ישראל כתיב ירוין מרשן ציתך ונחל עורכך תתקם נחל עורכך מונש וכתיב הנחל יעלה על שפתו וזה ומה כל עץ מאלל פרי לא ירעבו ועליהו לא יבול לפיכך לריך הגן שמירה ויניחשו בנן עדן לעזרה ולשמירה וזהו סוד שמיר' המקדש למטה והיודע סוד עדן יודע סוד אליהו וספס דרך המעלות והליטרות עד הגיעם אל המלכות והספירה הזאת נקראת :

יש לפי ספירה של מעלה היונה נקראת אין כלומר אינה מושגת לפיכך נרמזת צקולו של יוד אלל המושגת שהיא סוד המפסטר' המפץ הנקרא יש צבור אות יוד של שם המיוחד : **ודע** כי יעקב אבינו ע"ה כשהגיע סוד הקולס למעלות הידועים כנסת ישראל וצח"ת והנה י"י נבז עליו ויאמר הגיע להאיל עליו עמה מיני שפע מן החכמה והצניע לפי שהוא סוד קו האמלעי וכשעלה למעלה מן הכתפים ונחלחו צמתי אלו הספירות נחלחו ככתר אז התחיל לומר אכן יש י"י במקום הזה ואנכי לא ידעתי כי עד עתה עד הכתפים היה עולה. ועתה נחלחו בספירה הנקראת יש לפיכך ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה ויירא מנגז מקום היראה ועל שמו נקרא נורא ובימין נורא תהיות עושה פלא נורא תהלות מונש לפיכך עושה פלא מקום הנפלאות הוא ספירה עליונה כתיב אורך על כי נוראות נפלאים מנשין עושה נפלאות גדולות לצדו לעושה נפלאות לצדו והנני רומז בעניין גדול זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום י"י :

דע כי צעשו י"י הניסים והנפלאות צמדנר שאלו וחקרו ע"י משה ומריצה ואמרו על ריב בני ישראל ועל נקותם את י"י לאמור היש י"י צקרבנו אם אין רלו לעשות הכא כג' ספירות הללו במקום שאין הצדל ופירוד כלל כי אין הוא סוד הכתר י"ש היא סוד החכמה והצניע ועתה חמד והאמן כי הטוב הגדול הגנוז למעלה הוא סוד ג' ספירות הללו שהם סוד ע"ה והטוב הגנוז ללדיקים נקרא עליות כמו שנצטרנו צממלת צי"ה כי צכ"ו שזכיר צי"ה התבונן שהיא נחצרת לכת"ר ולחכמ"ה והנה העה"צ שגא' זו מה רב עונך אשר לפני ליראך ליראך מונש נקרא יש שגא' להנחיל אורחי יש ואולרותיהם אונלל אורחי מונש כי במקום האהבה עולין לחכמ"ה ולצני"ה שהוא סוד יש והנחלה הזאת לפונה לאזהבך וליראך והכל מוצא :

ודע כי במקום הנקרא יש הוא סוד התחלת המרכבה צבור דין ורחמים לפיכך ואולרותיהם אונלל ואולרות י"ה אונלל וכתיב יראת י"י היא אולרו וצדעת חדרים יונללו אלל הספירות הן סוד תפילין שצראש שמיני הקצ"ה שהוא תפארת צהגיע הדעת וזההאחז הכתר צבור החכמה והצניע צבור קו האמלעי העולה עד למעלה כי כשעלה יעקב אבינו ע"ה והתאחז צמתי אילו הספירות אז כתו' עליו והרכבתך על צמותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך וזהו סוד הנח' תפילין ישראל של ראש וסוד וראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליך ויראו מנך כי היראה והצניע הם שתי פרשיות של תפילין שצראש והנני מוצא צעזרת המולמד לאדם דעת כתיב ועץ החיים צמוד הגן החיים מונש החיים הם הצניע ומקורם החכמה והעץ שלהם דעת וזהו התפארת וזהו סוד הקצ"ה מניח תפילין ואתה תראה כמה היא מעלת מלות תפילין וכמה למטה אז כמה הוא עניין ציטולה וכמה הוא עניין גדול שאמר כל הדולה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה ויטול ידיו ויניח תפילין ויקרא ק"ש וראה נפלאות גדולות לענין כל ד' פרשיות שבתפילין שצראש צד' פרשיות :

פרשה ראשונה קדש לי כל צבור שמיים והיה כי יציאך שלישיית שמע ישראל דביעת והיה אם שמוע. והנני מוצא לך כצר ידעת כי סוד הייחוד צמתי מקומות ייחוד המלכות בתפארת על ידי יסוד ייחוד הת"ת צכתר ע"י חכמה וצינה. וכתיב ציוס שהוא יהיה י"י אחד ושמו אחד אחד ייחוד עליון ואחד צייחוד מלכות וסוד תפילין שצראש וד' פרשיות הם סוד ייחוד התפארת צכתר ע"י חכמה וצינה כילד.

פרשה ראשונה קדש לי כל צבור מונש החכמה הוא סוד הזכורה ראשית הכל. צראשית צרא אלקים וכתיב כי הוא ראשית אונו לו משפט הזכורה הכי מתאחז התפארת צכתר ע"י חכמה פרשה קדש לי כל צבור. פרשה שניה והיה כי יציאך הוא סוד יליאת מלרים להילכותיה שגאמר והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר ואמרת אליו צחוק יד סוד חזק יד הוא צינה

שערי צדק

צדקה שמונח שואצת היד הולילנו יהו"ה ומגלים וצדקים עבדים. עיין בפלגות וצדק עבדים ומזרועות ולמטה הוא צדק עבדים ומגלים ראש הממשלות שצדקו ויהי כי הקשה פרעה לשלחו ויהרגו יהו"ה כל זכור צדק ומגלים וגו' זה ראש כל הממשלות שצדקו האומות שהם זכור שלה לפיכך ויהרגו' כל זכור צדק ומגלים כי אצדקם אצדקו ע"ה ירד למגלים ומגלים ראש לכל ממשלות השמים ומגלים שניה לא"י לפיכך קוד מגלים הוא זכור שצדקומו למטה ומגלים צדקויהם והכל נוכח זכור עליון קדש לי כל זכור קוד תחת זכורי ומגלים. לפיכך וכל אלהי ומגלים חשש שפטים אלה י"י ווי עשה צדקלי ומגלים הצדקה שהיא למעלה הימנה. והיא קמוכה לה לפיכך נזכרה יצאת ומגלי צדקה כי פעמים כלומר ע"י צדקה ילאו ומגלים שיש לה כי שערים ונפתחו לישראל. ולא ילאו ומגלים שאלמלא נפתחו כי שערי צדקה אין יכולת לישראל ללכת ומגלים כתיב אלו לא הוליא הקב"ה את אבותינו ומגלים הרי אנו וצדי צדקו מושע צדקים היינו לפרעה צדקלי לפי ששור של ומגלים הוא זכור ואין יכול לו אלא הצדקה שיש למעלה היינו צדי שערים כי צדקה חלום כל חירות וכל גאולה לפי שהיא למעלה מכל השמים ונקרא רחוקות. כי מן הזרועות ולמטה הם השמים והגליות לפיכך גלות ומגלים תחילת הגליות. ואצדקם ירד למגלים והנה הצדקה שיש לה כי שערים כשנפת' נמלא הגאולה והחירות והקוד הגדול וספרת לך שבע שבתות שנים יוצל היא שנת החמש' שנה תהיה לכם וכתיב שבת היוצל הוא' תשבו איש אל אחוזתו לזי יולא' עבדים לחירות לפי שאין צדקומו הזה גלות ולא שר ולא לר לפי' גאולה תהי' לו וציוצל ילא לפי' פ' והיה כי יצא' שהיא שכייה לתפילין הוא קוד הצדקה וקוד היוצל והחירות והגאולה לפי' כתיב צדקומו הפרשה והיה לאות על ידך ולטוטפות צדק עיניך כי צדקומו יד. יד ממש. הולילנו יד"ו ומגלים והרי לך קוד גדול מפורש כי צדקומו הם יצא החזק ליד כי זה גבורות הם גבורה לפיכך כי צדקומו יד. שאין יצאת ומגלים אלא צדקומו יד. לפיכך זה היא פרשה שכייה לתפילין. נמלאת למד ששתי פרשיות ראשונות קדש לי כל זכור. והיה כי יצאך זוהי קוד חכמה וצדקה. פרשה שלישית שמוע ישראל. ואצדק זו מדת אהבה נדחתו של אצדקם הספירה הקב"ה גדולה כתיב וכתבתם על מצודות צדק וצדקומו. אלו הם כי שערי צדקה כי לרדך לייחד עמכם גדולה וגבורה שייכנסו מהם לשערי צדקה לפיכך וצדקומו פרשה רביעית והיה אם שמוע קוד הגבורה כי כל הפרשה הזאת מדברת על העונותין השמרו לכם וגו' וקרה אף יד"ו. הרי לך מוצא ארבע פרשיות שבתפילין שם קוד ייחוד הכת"ר הכתוב על ידי חכמה וצדקה צדתי פרשתי' ראשונות צדקומו גדולה וגבורה צדתי פרשיות אחרונות נמלאת למד כי בתפילין שצדקם נפתחו תפלת צדקומו וצדקה וגדולה וגבורה נעשה הכל ענין א' והנה התפארת שהוא קוד האומללי מתאחד אלו פרשיות ארבע שהן יד"ו צדק הכת"ר שהוא קולו של יי"ד שהוא דבקה צדקומו ונמלא ו' של שם המיוחד מתאחד למעלה ונעשה כל שם ספירות ו' אחד עולם אחד ענין אחד לפיכך הקב"ה מניח תפילין הקב"ה ממש שהוא קוד התפארת. הרי לך מוצא קוד תפילין שצדקם והעטם שצדקם והתועלת. וקוד הקב"ה מניח תפילין שהתפילין שצדקם הם קוד ייחוד העליון. אמנם תפילין של יד הוא קוד ייחוד מלכות צדק לפיכך והיה לאות על ידכ"ה עם יד"ו כי צדקומו לך כי גבורה שהיא קוד יי"ד נשלמה הפרשיות שבתפילין והם קוד ו' ספירות ה' מן הפרש' קוד ד' ספירות מתאחדות צדקומו קוד ו' צדק' עליון על ידי פרשיות ונמלא מתאחד נשלמה אחריות יה"ו כשמועיות הספירות לי"ד שהוא קוד הגבורה שהוא קוד פרשה ד'. והנה משיכת מכולם אחי' צדק' שהוא צדק יי"ו ולרדך למדוך ה' אחרונה לי"ד לפיכך והיה לאות על ידכ"ה סמוכים למד לעולם נמלא מלכות שהיא קוד יי"ד אחרונה של שם סמוכים ליד שהוא קוד ד' פרשיו' ההלכות ונקשרות צדק על יד קשר של יד צדקת הקשר של תפילין של יד הדומה צדקת יי"ד שהיא קוד יוד קטנה הנקרא יסוד כי יוד גדולה חכמה עליונה יוד' קטנה יסוד. לפיכך צדקת מילה הוא קוד גילוי אור יוד. נמלאת המלכות נקשרת צדקומו ע"י הגבורה הנקרא יי"ד שהיא קוד פרשיות לפיכך נקשרת מלכות ליד צדקומו והיה לאות על ידכ"ה. לאות ממש וקוד אור צדקת קדש הוא יסוד הוא קוד קשר של תפילין של יד צדקת יוד לפיכך. נמלא תפילין של יד צדקומו. שמועות את המלכות עמה נמלא השם המיוחד מתאחד צדתי מני ייחוד. צדקומו תפילין לפיכך נקראו תפילין של ראש קדושה חמורה. ותפילין של

של יד קדושה קלה כל דבר במקומו'. והנני מצאח יוחר. **דע** כי התפילין כשהם נרשיות של אדם ראוי להניח שתייהן כדי לייחד מלכות תפארת וייחוד תפארת זכ"ר ואם אין נרשיות אדם אלא תפילין אחת מניח אותה אף על פי שאינה מייחד לגמרי מייחד אותה בספירות הסמוכה לאותה תפילין שנייה. והנן עוד כל זמן שנייה מניח של יד תחילה כי כן קדר העולמו' וסייחוד אצל כשחולץ של ראש תחלה כי זהו קדר הנכון שאלמלה אין התלכיות מתוקנת לא יופיע הכתר ע"י הצינה להשפיע אל"י בתפארת וכונו כן קדר ומפסיק בנתיים עזירה היא וכנגן מפריד אלוף והעיקר שלא לשוח ולדבר משעה שצריך צרכה ראשונה כדי שיתאחדו יחוד שלם כאחד.

אמנם ש"ן של ג' ראשין רוצה להתאחד יחוד ספירות עליונות בתפארת. צבור יה"ו צבור תפילין של ראש ש"ן של ד' ראשים קוד תפילין של יד בקשר ה' אחרונה שהוא קוד מלכות בקשר עם יה"ו ונעשה השם כולו אחד צבור השם אחד. עתה התצוקן כילד המלכות נקשרת צראש ונקרלה עטר"ה מתאחדת עם הכתר צבור של ג' ראשין וקוד ש"ן של ד' ראשים לפיכך ש"ן של ד' ראשים הלכה למש"ה מסיני. ואחר שצאנו זה תצין כונה הוא כח של מלות תפילין של ראש ושל יד בתפילין כתיב י"י עליהם יחיו וזהו קוד הקצ"ה מניח תפילין והכל רמזו בתלמוד והנני מצאח כילד הייחוד נדיבור כתיב יו"ד אלהינו קוד יהו"ד אחד קוד הייחוד של שם נד' אותיות כנו הוא אומר השם ראשון רמז לאות ראשונה של שם שהיד יו"ד הכולל קוד הכת"ר העליון והסכונה צבור אות קולו של יו"ד ויו"ד עלמה. אלקינו קוד הצינה שהיא קוד אות ה' ראשונה של שם יו"ד קוד התפארת שהוא קוד אות ו' של שם שהוא אות ג'. אחד הוא קוד הייחוד אות ה' אחרונה של שם קוד מלכות. וכשהוא מאריך באחד לריך להאריך עד שתעלה המחשבה למקו' שהתחיל מתחילה כילד מתחילתן התחיל מקומו של יו"ד לחכמה לצינה ולתפארת עד שיגיע למלכות צבור אחד.

עתה לריך להאריך צמלת אחד עד שיקשור המלכות צבור שהיא קולו של וי"ו שהיא התפארת ומתפארת לצינה שהיא קוד י"י ומצינה לחכמה ומחכמה לכתר שהיא קולו של י"ל יוד שהוא אי"ן סו"ף. כנאל הקורא פסוק אחד צק"ש מייחד הספירות למעלה לנעמה ונעמה למעלה וכן ענך הקדושה בכל מקום שתמצא קדוש הוא קוד היכלות הטהרה וסייחוד טהרה הוא להתרחק מנחות המינוים ונמצאת הקדושה תוספת אלינו' מן הכתר שהוא מקום הקדושה ולפי שהדבר כן הוא נאמר צביר קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו ונאלף בקרה קרה הוא טהור הוא והקדוש קוד למד והטהרה קוד מ"ס זה קוד אלינות. חס קוד הפסק לפיכך קדושה צכהים טהרה צלויים שנאמר' את אהרן ואת בניו תקדיש וקדשת אותם וכה תעשה להם לטהרם כו' והעבירו חער על כל צמרם. וכעלם השמים לטהרם. צטהרו את המזבח טהור יאמר. ואחר שרמזנו זה דע כי הקדושה היא קוד רמז המטבת אלינות מן הכתר וקוד קדוש קדוש קדוש סודו הוא אלל אות קדושה מנ' ספי' עליונות לאמלעית ומאמלעית לאחריות מן האחריות מתאחד כל קדושה במלכות. והנני מצאח קדוש קדוש הן קוד גדולה נצורה תפארת מקבלת אלינות. שפע הקדושה מן הכתר והסכונה והצינה וממס לנ"ח הו"ד יסוד כתיב אחריו י"י לצאות וממס למלכות כתיב מלא כל הארץ כבודו. הרי לך קוד הייחוד והקדושה כילד מתאחדים צעשר ספירות. ומה שתראה הקדושה שאמר יעשי' כו' ואראה את י"י יושב על כסא רם וכסא אל יעלה דעתך שאין כתיב אלא אדכ"י את אדכ"י לצאות ראו עיני ע"י הכסא וזהו מקום הקדושה. לפיכך שרפים עומדים מנעל לו סביב היסוד עומדים שרפים שם כנפים לאחד כי למעלה מן הזרועות אין מלאך ולא שרף ולא שר אלא כל מקום שתמצא כענין זה הוא למעלה מייסוד ומלכות כדכתיב ראיתי את יו"ד יושב על כסאו וכל צבא השמים עומדים עליו מיימינו ומשמאלו עליו הוא למעלה מייסוד ומלכות. אלו הן שבעים שרים שמוקפים את התפארת וצאחותו מקום הדין של סנהדרין גדולה כדאמר לעיל אצל במקומו' שתמצא כתוב על יו"ד סתם זו למעלה מן הת"ת כמו ותתפלל חסה על יו"ד השלך על יו"ד יתקן וכיוצא בזה. ועתה ראוי לנו שנגמור צמקום זה להכנס למסירה עשירית והשם יתצק יורינו האמת.

השם העשירי למסירות הוא השם הנקרא **אדיה** והוא השם המור' על הספירה הנקרא אין שהיא כתר שגודעת היא לעלמה ואין מושגת זולתה. חסו לשון אדי"ה והנה הספירה הזאת

שערי צדק

הזאת היא עולם כרחמי' הגמורות שאין עמם תערוכות דין צעולם אלא כולו רחמים וגמורים כמו שנבאר בעז"ה.

תדע

כשעלה השם יתצדק ושה רצונו עליו השלום אל מלרים אחר לפניו רצונו של עולם באיה מדה אחת שולחני אם צדחת הדין או צדחת הרחמים. וכאז אמרינן ואמרנו לי מה שמו מה אומר עליהם. א"ל צדחת הרחמים אני שולחך והנני מנבא.

תדע

כי יש שם שנקרא מדת הדין גמור הוא שם אלרים. ויש שם שנקרא רחמי' והוא יודי' יתצדק אבל יש בו קלת תערוכות דין לפי ששם ידו"ד יתצדק הוא סוד התפארת והוא קו האמצעי והוא כולו ברחמים ובדין כמו שידעת כבר. ואמר לו ושה רצונו עליו השלום רצון העולמים אם תשלחני צדחת הדין למלרים אינם יולאים ומשם לעולם וא"ל צדחת הדין גמור אלא אפילו צדחת ידו"ד יתצדק שהוא כולו ברחמים ובדין אין ישראל יולאים ומשם לפי שישראל היו שקועין בעצודה זרה במלרים לפיכך לא היו ראויין ליגאל לא מעט ולא הרבה כמו שנבאר ביחזקאל ציוס צמרי בישראל ואשר ידי לזרע צית יעקב. ואודיע להם בארץ מלרים כי ציוס הוא נשאתי ידי להם להוליאם מארץ מלרים אל ארץ אשר תרתי להם זאת חלב ודבש ואמרתי להם איש שיקולי עיניהם השליכו ובגלולי מלרים אל תיטמאו וימרו צי ולא אבו שמוע לי איש שיקולי עיניהם לא השליכו וכתיב לשפוך חמתי עליהם לצלות אפי' צהם בארץ מלרים ואעשה למען שמי לצלתי הקל עיני הגוים אשר הנה בתוכם ואוליאם מארץ מלרים הרי לך שלא היו ראויין ליגאל אפילו על ידי השם יתצדק שהוא מדה הרחמים הכלול בצדחתו שעה אחר לו הקדוש צדק הוא מלך מדה שהיא כלולה ומעט או הרבה אינם ראויין ליגאל אבל הן נגאלים צדחת שכול' רחמי' גמורי' שהוא סוד הכתר שהוא עולם הרחמים והוא אד"ד שאין בו דין לא מעט ולא הרבה. והסוד ואעשה למען שמי ומשם זהו השכינה שהיתה עמם בגל' שידה עם יעקב אצונו עליו השלום שנאמר אנכי ארד עמך ומלרימה ואנכי אעלך גם עלה. כי יעקב ראה שלא יהיו צניו ראויין ליגאל. לפיכך ירדה שכינה עמם וצא השם יתצדק להוליא את השכינה ילאו ישראל השרוין עמה וזהו ואעשה למען שמי. זו היא השכינה וכבר ביארונו שהיא נקרא.

יש

וזהו סוד ענין שנאמר ונעשה לנו שם לפיכך אחר השם יתצדק למטה אהיה אשר אהיה אני השם העליון שאינו מושג. ונודע לזולתי לך אמור להם שוב אהיה שלחני אליכם. וסוד שנאמר ומחתי את אשר אחון. אף על פי שאינם רחמים. וכל זה מן הטעם שכתבנו אצריהם צין הצמרים שאל' אשר כרת את אצריהם ושזעונו ליתחך ויעמידה ליעקב לחק שאמר לו אנכי ארד עמך ומלרימה ואנכי אעלך גם עלה וזהו גם עלה כלומר צדחתי להוליא שכינה מוולרים אוליא את צניך עמה. זהו טעם שהשכינה גולה עם ישראל בכל מקום. וזהו סוד שנאמר אני יהוה צעתה אחיטנה ומה שאמרנו זכו אחיטנה לא זכו צעתה שצא להוליא שכינה. וימשכו ישראל עם השכינה שהם נאחזים בה אפילו צטומאחם שנאמר השוכן אתם צתוך צטומאחם. וזהו היא ענין יליאת מלרים ואעשה למען שמי ומשם זהו שאמר הכתוב כלו הפך לצן סוד הוא.

כבר

ביארונו לך שהשכינה היא סוד הגאולה. והחירות שהוליאם ישראל מוולרים. והטעם לפי שהצינה נקשרת בצח"ר שהיא עולם הרחמים. והכתר צעלמו הוליאם מוולרים על ידי שהצינה והספירה הזאת נקראת.

הוא

והטעם לפי שאין צכל הנמלחות כולן מי שיגיע לכח"ר עליון. לפי שאין הדבר מושג למלא זלמו לפיכך נקרא אד"ד לעולם אחיטתו הוא מושג ולא לזולמו והנה הצינה שהיא ספירה שליטת לא הגיע ושה רצונו עליו השלום לידעת אחיטתה ק"ו זולמו והנה נקרא אין מוטעם זה אין מי שישיג על אחיטתה ועל ענין הנהגתו בעולם או ענין חפלו צצריאותו או לדעת מה טעם דבר זה כך או דבר זה כך ודי לך צזה המעט שרומזי לך מן השמות הקדושים אם תזכה עדיין ותשמע מונוי צעזרת השם יתצדק והס"י למען רחמי' ותסדיו הוא יפתח לבנו צמורתו ויכנו למן שכתוב כי מלאה הארץ דעה אח ידו"ד כמים לים מכסים. סליק צמורת דשמיא סידרת קדוה גנזי רזיא וזהו יכנו צעלמו רחמי'א לעולם לעלמא אמן. כן יהי רצון.

